

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 152 - 25 Kuruş

11 - Nisan - Çarşamba - 1951

MADENKİ MÜHÜRLER
HAZIR. BU İŞ UCUZ
OLACAK DEMEKTİR..

ARADIĞIM KADIN

PEKİ KABUL.. AMA HEMEN İSTE-
RİM..

İMKANI YOK.. HAZIR.
LAMAM İÇİN EN AZ
ÜÇ GÜN LÂZİM..

60/1

YANILIYORSUN DOSTUM
BİLİRSİN PARAYI YAPTIĞIM
İŞİN MÜKEMMELLİĞİNE
GÖRE ALIRIM. SANA BÜ-
TÜN DÜNYANIN SAHTELİĞİ-
Nİ İSPAT EDEMEYECEĞİ
BİR PASAPORT VERECE-
ĞİM. İKİ YÜZ BİN LİRETİ.
Nİ ALIRIM.. NE
GÜN İÇİN İSTİ-
YORSUN?

ERNESTO ÇARE
SİZ YÜZBİN Lİ-
RETİ BAYILDI.

AH ŞU ÜÇ GÜN BİR GEÇSE
MATILDENİN ANNESİYLE
KAVUŞMASINI BİR GECİK.
TİREBİLSEM.

BABAM:
TEHLİKEDEN KURTUL-
MAK İÇİN İKİ YOL VARDIR. DER-
Dİ. BİRİ KAÇMAK.. BİRİ ÜZERİNE
GİTMEK.. BEN İKİSİNİ BİRDEN
YAPSAM..

İŞTE BU
OLMADI. ÜÇ GÜN ÇOK
BEN BİR AN EVVEL
BURADAN SINIŞMAK
İSTİYORDUM.

SEN BİLİRSİN..
SAHTE PASAPORT
İŞİNİ ÜÇ GÜNDEN EV-
VEL YAPACAK KİMSE-
Yİ BİLEMİYORDUM. HEM
YÜZBİN LİRETİ PEŞİN
İSTERİM.

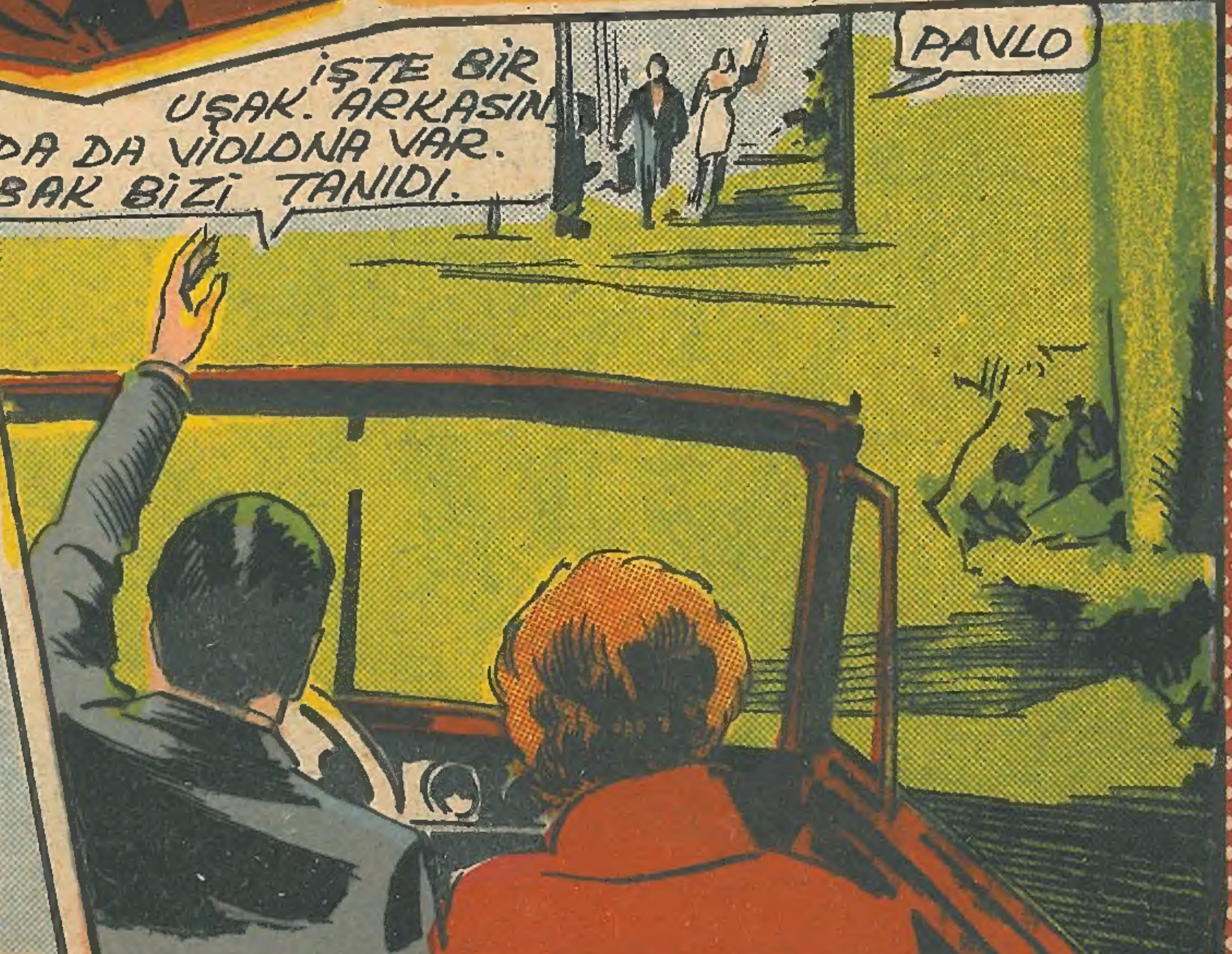
PAVLO GEL-
DİK. DEMEK
AZ SONRA AN-
NEMİ GÖRECEĞİM?
KALBİM SEVİNÇTEN
DURACAK NEREDEYSE

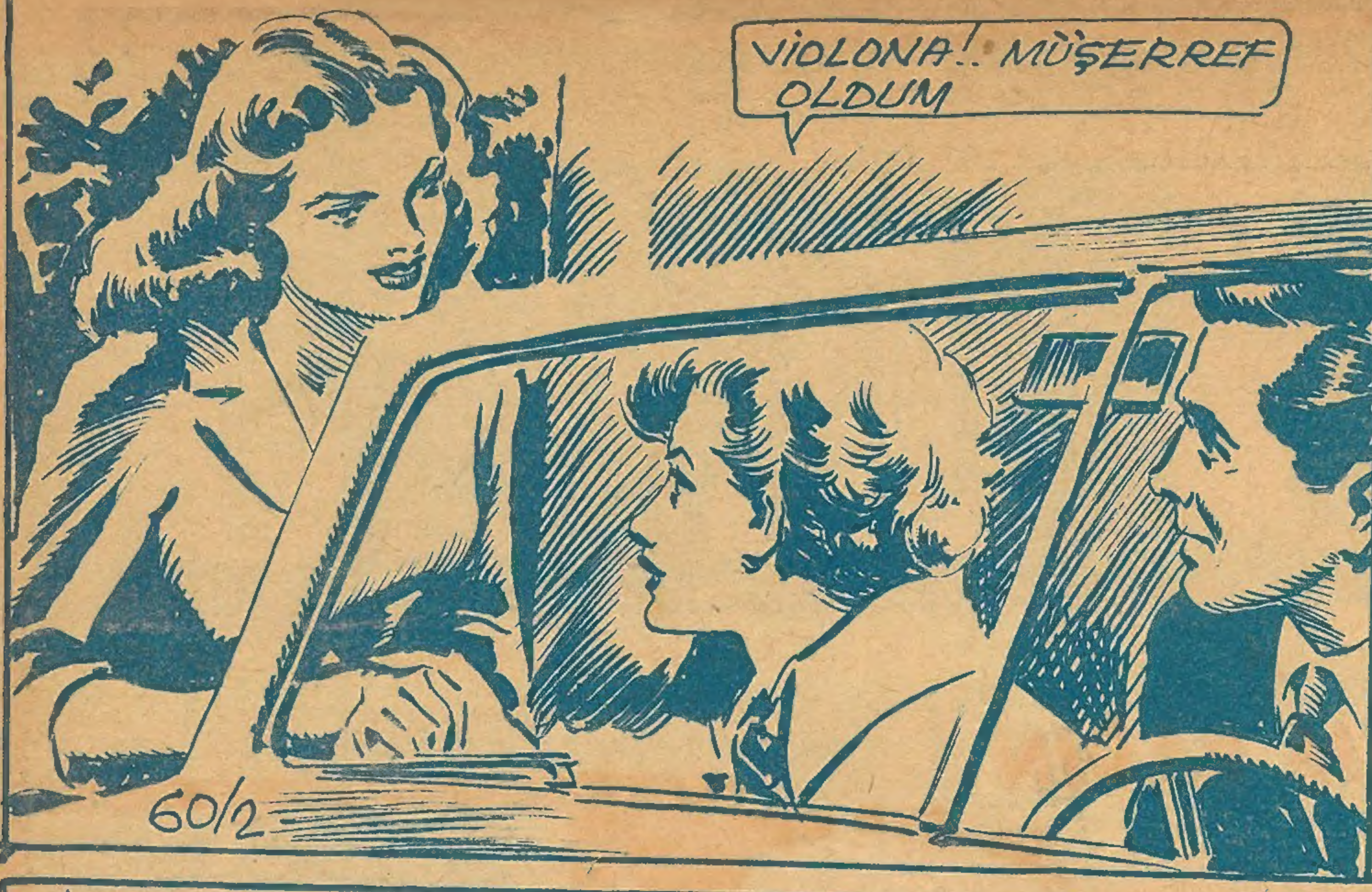
152/1

CESUR OL
CANIM. ŞİMDİ
KLAKSON ÇALAYIM
BİRİ ÇIKSIN. KON-
TESİ BU HA-
BER İÇİN
HAZIRLA-
SINLAR..

İŞTE BİR
UŞAK. ARKASIN
DA DA VİOLONA VAR.
BAK BİZİ TANIDI.

PAVLO

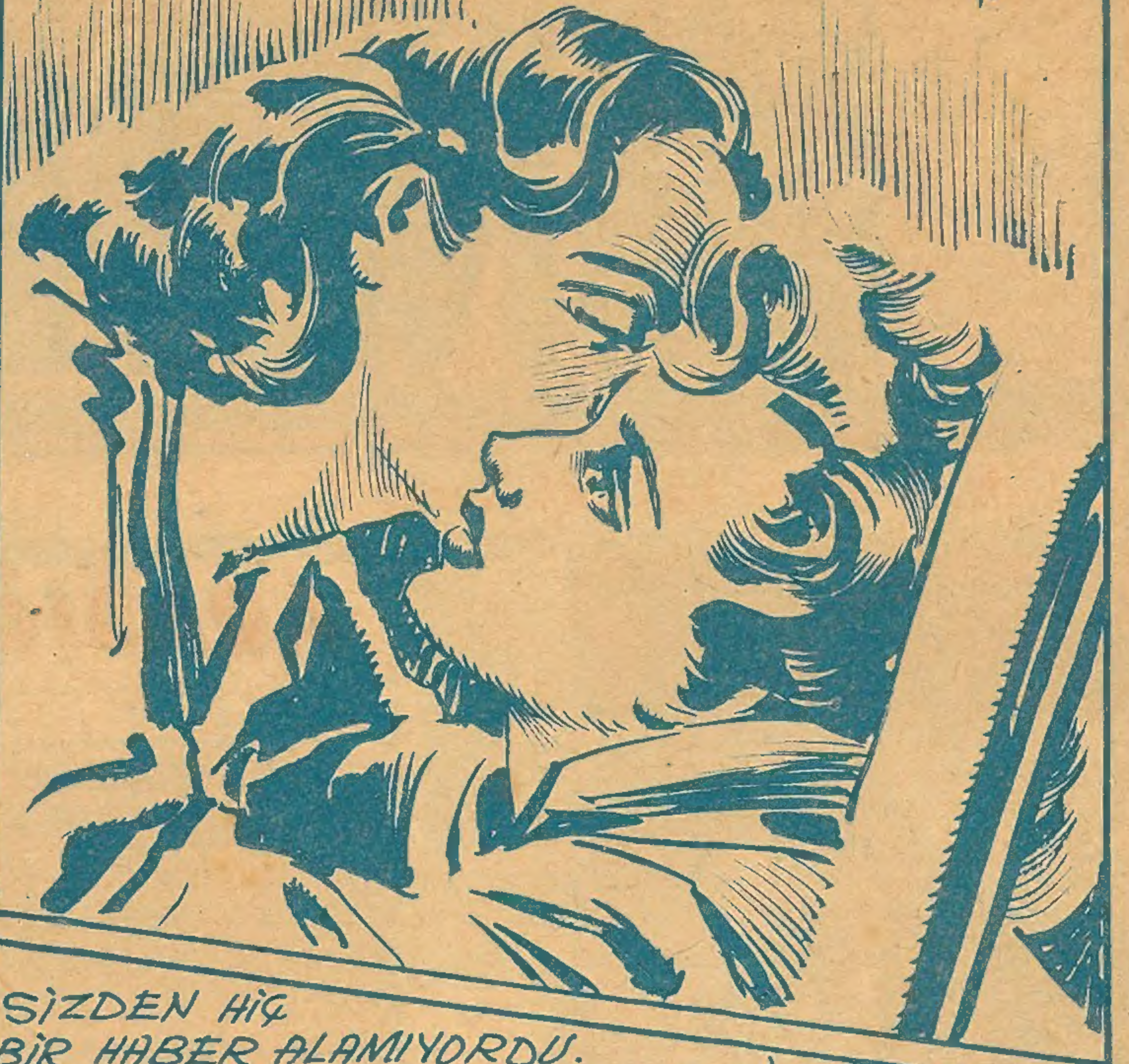

VİOLONA! MÜŞERREF
OLDUM

60/2

EDİYORDUM. HAKKIM OLMA
DIĞI HALDE SENELERCE
SENİN YERİNİ ALDIM..

KALBİNDE SENİN
İÇİNDE YER VARDIR
ANNEM NE ÂLEM
DE?

ANNEM YOK! BİLMİYOR MUSU-
NUZ? BEKLEDİ. BEKLEDİ.. SONRA
YİNE O GEZGİNCİLİK HASTALI-
ĞINA KAPILDI. ÇIKTI GİTTİ. TA-
Bİ YİNE HİÇBİRŞEY SÖYLEMEDİ

GİTTİ Mİ? PEKİ GÜ-
NÜN BİRİNDE MATİL-
DEYİ KENDİSİNE GETİ-
RECEĞİMİ BİLDİĞİ HAL-
DE NASIL GİDEBİLDİ?

SİZDEN HİÇ
BİR HABER ALAMIYORDU.
„BEKLİYE BEKLİYE ÇILDIRACA-
ĞIM„ DİYORDU. NİHAYET KAL-
DIRIP GİTTİ. ARTIK KİMBİ-
LİR NE ZAMAN DÖNER?

AH NE TALİHSİZİM.

AĞLAMA MATİLDE.. SENİ ANLIYORDUM. BU ÇOK
ÜZÜCÜ BİR ŞEY.. FAKAT ZANNETMEMİ Kİ KONTES
GİTTİĞİ YERDE UZUN MÜDDET KALABİLSİN.. DÖN-
MESİ İÇİN ORTADA BİR SEBEP VAR
MUHAKKAK DÖNER..

EVEY... AMA YAŞLI
VE ZAYIF OLMASI
BENİ KORKUTUYOR

152/2

DOĞRU CANIM.. ANNEM HER ZAMAN DÖNDÜĞÜ
HALDE BU SEFER BEN DE ÜZÜNTÜ
İÇİNDEYİM. AMA YANINDA SADIK
BİR HİZMETÇİMİZ VAR. ONUNLA
TESELLİ BULUYORUM.

EVEY AMA İÇİNDEYİ-
NE KÖTÜ BİR HİŞ VAR..

ARKASI VAR

Miralay müteakidi Hüseyin Beyin akraba ve taallukat namına hiç kimsesi yoktu. Babasından kalmış ve şimdi eskisine nisbetle epey azalmış bulunan serveti bu yüzden, o öldüğü takdirde hükümete kalacaktı. Uzun zaman düşündükten sonra devlet hazinesinin bu parayla zengin olmayacağı ve kendi vaziyetinde bulunanların hepsi onun düşündüğünü gıpsa dahi hükümetin iflâs etmeyeceği kanaatine vardı. Sonra, senelerden beri ona sadakatle hizmet etmiş bulunan uşağı Ali'yle hizmetçisi Halime'yi karşısına geçirerek:

— Bana gördüğünüz hizmetten doğrusu pek memnunum çocuklar, dedi. Beni kırmadınız, anlayışlı ve çalışkan davrandınız. Buna karşılık ben de bir iyilikte bulunmak istedim ve sizi varisim yapmağa karar verdim. Yakında vasiyetnamemi tanzim edeceğim ve ben öldüğüm zaman servetimin sizin olacak.

Ali ve Halime, evliliğin sıkı bağlarıyla birleşmiş iki insandılar. Birbirlerine baktılar ve Ali:

— Çok teşekkür ederiz beyefendi, dedi. Bize karşı çok fazla iyilik ettiniz. Vâkıa iyiliğin fazlası olmaz ama... Tekrar teşekkür ederiz. Hüseyin Bey.

Bu hayırlı hâdiseden sonra hayatları yine normal seyrini takibe başladı ve bu hal, iki hizmetkârın bir gün gelip efendileriyle ciddi bir mülâkat yapmak istedikleri güne kadar devam etti. O gün sözü yine Ali aldı ve:

— Ah affedersiniz beyefendi, dedi. Size vasiyetname hakkında birkaç şey söylemek istiyoruz. Müsaade ederseniz tabii... Hani şu bizim menfaatimize tanzim ettiğiniz vasiyetname hakkında.

Sabık Miralay onların yine teşekkür edeceklerini filân tahmin etmişti.

— Yok canım, dedi. Artık bunun lâfını etmeğe değmez. Siz bana okadar iyilik ettiniz ki, mukabilinde bunu yapmak boynumun

TASARRUF

Yazan:
Sayhan Bilbaşar

«Nasıl söyleyeyim bilmem ki. Yani, demek istediğim şu: Vefat ettikten sonra servetinizin bize kalmasını temin, size fazla bir şeye mal

borcuydu.

Ali Halime'ye baktı, yutkundu, sonra:

— Ah efendim, dedi. Nasıl söylesem bilmem ki?... Yani demek istediğim şu: Vefat ettikten sonra servetinizin bize kalmasını temin size fazla bir şeye malolmadı mı?

Hüseyin Bey şimdi biraz şaşırılmıştı. Halime lâfa karıştı:

— Ali, nasıl olsa paranızı be-

raberinizde mezarınıza götüremeyeceğinizi anlatmak istiyor.

— Pek de haksız değilsiniz hani?.

— Ben bir şey daha söylemek istiyorum. (Bir şey daha söylemek isteyen Ali'ydi.) Servetinizi bize bırakmakla hiçbir şey kaybetmemiş olmanıza mukabil çok şey kazandınız. Meselâ biz bundan sonra sizi memnun edebilmek için bütün gayretimizle çalışacağız. Ne za-

man ve ne miktarda olarak elimize geçeceğini bilmediğimiz bir para için son günlerinize kadar yanınızdan ayrılmıyacağız. Netice olarak bu yapılan bir pazarlık ve öyle bir pazarlık ki kâr tarafı kâmilten size isabet ediyor.

Miralay bey şimdiye kadar vaziyeti bu zaviyeden hiç mütalea etmemişti.

— Demek pazarlık ha! Dedi.

Konuşma sırası bu defa Halime'deydi:

— Bu gibi hallerde tarafların tam mânasıyla dürüst hareket etmesi gerekir. Yani öldüğü zaman beyin serveti hiçe inmiş olursa bize de yazık olmuş olur. Halbuki vaziyet de şunu gösteriyor ki Miralay bey, vasiyetname tanzim edileli beri parasını daha hesapsızca sarfetmeğe başladı. Parayı âdetâ pencerelerden dışarı atıyor.

Miralay bey pencere bahsinde bir çift lâf söylemek istiyordu. Ama Ali tam zamanında konuşmağa başlayarak onu bu zahmetten kurtardı:

— Hakikaten zamansız israf gösterilerinde bulunuyorsunuz. Meselâ geçen gün giymem için bana vermiş olduğunuz elbise pek yeniydi ve öyle zannediyorum ki onu daha uzun zaman giyebilirdiniz.

— Halbuki Ali, ben onu hediye etmekle seni memnun edecek bir iş yaptığımı sanıyordum.

— Yanılmışsınız beyefendi. O elbiseyi giymeye devam etmek ve yenisini yaptırmak için terziye verdiğiniz parayı ilerisi için saklamakla beni daha çok memnun edersiniz.

Halime de noktai nazarını ilâve etti:

— Sadece terziye değil, kasaba ve bakkala giden para da israf sayılacak derecede çoktur. Çünkü miralay beyin arkadaşları çok sık olarak yemeğe davet ediliyor. Bu işin sonu sefalottir... Davetlerin arası açılrsa ve parayı har vurup harman savurmaya bir son verilse bilmem ki nasıl olur.

Miralay Bey vaziyetini hiç şimdiki kadar kötünser bir gözle görmemişti. Mahva doğru sürüklenmekte olduğunu kendisine ihtar (Arkası 14. sayfada)

Ufesör Babilas, Otarilerin ilk kiral Marinyan'ın tahta çıkışı münasebetiyle basılmış olan yir. Babilas bu mevzu üzerinde cilt cilt ki mi pelos kıymetindeki parayı bit pazarında bir dükkânda ele geçirebilmişti.

Bu paranın tarihi kıymeti birçok sebepler yüzünden pek büyüktü. Zira kiral Marinyan tahta sadece yirmi beş dakika kalabilmiş ve bu müddetin sonunda, sabrı taştan Otari halkı tarafından saltanatına son verilerek kiralık yerine cumhuriyet idaresi ilân edilmişti.

Bu tarihi iddia birçok profesörler tarafından kabul edilmeyordu. Ama tap yazmış olup kiral Marinyan'ın ve bastırttığı yirmi pelosluk paranın mevcudiyetinden emin bulunuyordu. Parayı antikacı dükkânında gördüğü zaman işte bu sebep yüzünden deliye dönmüş ve uzun pazarlıklardan sonra, beş yüz frank mukabilinde antikacıdan almıştı. Eve geldiği zaman parayı hemen çekmecesinin üst gözüne yerleştirdi.

Ertesi gün profesör Babilas parayı sıkı bir muayeneden geçirmek istediği zaman yirmi pelosun yerinde yeller esiyordu. Zavallı ihtiyar telâşta:

— Melani! Melani! diye bağırdı. Melani hizmetçi kızdı. Çekmecenin başına geldiği zaman doğrudan doğruya:

— Galiba buraya koymuş olduğunuz yirmi franklığı arıyorsunuz, dedi. Ben onu bu sabah bahşis olarak kömürkünün adamına verdim. Üzerimde başka bozukluk yoktu.

Yazan: Bernard Gervaise
Çeviren: Sevim Bebek

Profesör Babilas'ın aklı başından gitmişti. Melani'nin payını vermeyi sonraya bırakarak deli gibi kömürkünün dükkânına koştu. Maalesef çıkarak artık burada değildi. Dükkânın sahibi:

— Şu sahtekâr Bert'i mi arıyorsunuz? demişti. Onu iki saat kadar evvel kovdum. Evlere iyi kömür yerine adi antrasitler götürüyordu. Bu sabah onun bir profesörün evine kömür yerine yanmayan siyah taşlar götürdüğünü öğrenince yol verdim. İster, seniz size adresini veriyim. Ama kendisiyle iş yapmanızı katiyen tavsiye etmem.

Bert'in evinde kapıyı profesöre bir kadın açtı ve sorusuna:

— Kocamı köşedeki barda bulabilirsiniz, diye cevap verdi. Eğer parası varsa orada içiyordur.

Profesör hemen bara koştu. Garson:

— Bert mi? dedi. Biraz evvel bardan çıktı. Muhakkak Barbe sokağındaki tütüncüye gitmiştir... Size içecek ne vereyim beyefendi.

Profesör tütüncüye vardığı zaman, alelacele içmiş olduğu konyak hâlâ göğsünde bir yumruk gibi duruyordu. Buradan, kendisine hiç lüzumlu olmayacak bir paket tütün almak pahasına Bert'in "Delik Sepet" sokağına gitmiş olduğunu öğrendi.

Bu şekilde profesörü "Delik Sepet" sokağından "Kuyu Çıkma"na;

oradan "Eski Pinte"ye ve en nihayet de, "mezbananın arkasındaki meydanlığa" gönderdiler.

Zavallı profesör Babilas, ilim uğruna yaptığı bu seyahatten iki büküm olmuş ve kan ter içinde kalmıştı. Nihayet kömürkünün yamağı Bert'i orada bulabildi. Vaziyeti anlattığı zaman adam pişmanlıkla kafasına vurdu ve:

— Sahi be, dedi. Bu sabahki hizmetçi kız bana yirmi frank bahşis vermişti. Hatırlasaydım onunla yarım kadeh atmaz mıydım.

Sonra cebinden Marinyan'ın yirmi pelosunu çıkardı ve onun geçmez bir para olduğunu anlayarak epey canı sıkıldı. Maamafih bu üzünlüğü çok sürmedi. Zira profesör, cebinde kalan paraların hepsini ona vererek bu köh. ne mangırı satın almıştı.

Yorgun ihtiyar evine doğru yürümeye başladı. Yavaş yavaş kaldırımlar üzerinde taban teperek "Eski Pinte"yi, "Kuyu Çıkma"nı ve "Delik Sepet" sokağını geçti ve barın önüne geldi. Kendi yaşında bir adamın daha fazlasına tahammül edemeyeceği kadar yorulmuştu. Her şeyi unutup kendisini barın tezgâhında buldu ve bir kadeh yuvarladı.

Alkol bacaklarına derman, kalbine sağlamlık vermişti. Barın kalabalığı arasından kurtularak evine kadar olan yolu nisbeten kolaylıkla yürüdü.

Marinyan'ın parasını bir daha bulması kabil olmadı. Zira yuvarladığı içkinin bedeli olarak garsona verdiği yirmi pelos, bara gelip giden para seli arasında kaynamıştı.

SIYAH PELEERİNLİ ADAM

YAZANI RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 28

Frey Diego ilerleyip kalın meşe masanın kenarlarından tuttu.

— Evlâtlarının başları kesilirse İspanyanın şerefi kurtulur mu dersiniz?

Kral ona kaçak bir nazar atfetti. Papas devam etti:

— İngiltereye karşı yapılan bu muvaffakiyetsiz teşebbüsten sonra İspanyanın üstünlüğü zaten sarsıldı. Majesteleri zaten kâfi derecede akıtılan kana, en büyük deniz kumandanınız olan Voldy gibi kıymetli ve büyük bir hizmetkârınızın ve diğer yüksek komutanlarınızın...

Kral sözünü kesti:

— Aralarında kardeşin de var değil mi? Bir aile meselesi...

Rahip cesaretle:

— Doğru, dedi. Fakat bu mesele majesteleri için de bir aile meselesi değil mi? Bütün İspanya, kralın bir ailesi, asiller de bu ailenin en kıymetli evlâtları değil midir? Buraya gelen İngilizler İngilterenin elinde esir, Londra, daki İspanyol asilzadelerinin muadili midirler? Onları mütereddi oldukları için, haklı olarak Mukaddes Daire) ye verebilirsiniz. Bu Allaha bağlılığınızın en tabii bir nişanesidir. Fakat bütün bunlar sekiz başa, İngiltere kraliçesinin kucağınıza atacağı sekiz kıymetli başa değer mi?

Majeste, sanki bu başlar kucağında duruyor gibi ürpermişti. Fakat kendini çabuk topladı:

— Kâfi, dedi. Tehditlere kıymet vermem. Bunlar, o kadının tatbiki cesaret edemeyeceği tehditlerdir. Böyle bir şey ona bütün dünyanın nefretini kazandırır.

Cizvite döndü:

— Haklı değil miyim Allen? İngiliz kaçamaklı bir cevap verdi:

— Karşınızdaki kadın dinsiz, şeytan, hiçbir dünyevî ve dinî kanunlara riayet etmeyen bir mahlûktur majeste...

— Fakat bu...

— İskoçya kraliçesinin öldürülmesi gibi imkânsız görünüyor. O zaman da bütün dünya onun böyle bir harekette bulunmağa cesaret edemeyeceğini zannetmişti.

Bu sözler Elizabeth'in kendisi hakkında söylenenlere ne kadar kıymet verdiğine dair bir delildi. Kral da şüphe ile tereddüt etti. Tereddüdü kızgınlığını arttırıyordu. Kraliçe yutamıyacağı büyük bir lokma idi. Bunu itiraf etmek mecburiyetinde kaldı. Bunun üzerine Cizviti ve rahibi gönderdi.

Onlar çıktıktan sonra çalışmak istedi. Fakat çalışmıyordu. Kraliçenin mektubunu tekrar eline aldı. Hırsından titreyerek o mütereddi elçinin sözlerini hatırladı.

Ondan sonra bütün bunlara sebep olan hâdise nazarı dikkatine çarptı. Bu nasıl bir masaldı? Don Pedro'nun kumanda ettiği (Covertin) gemisi hakkında her taraftan kayıp raporu gelmişti. Don Pedro nasıl kurtulmuştu öyleyse? Mektup onun bir İngiliz evinde barındığını yazıyordu. Şu halde oradan kaçmıştı. Hem de oturduğu evin kızını da beraber sürükliyerek... O halde Don Pedro nasıl olup ta ona dönüşünü haber verip, tazimlerini arzetmemişti? Bunu yalnız Don Pedro'nun dayısı Toled-

do baş piskoposu, kardinalden öğrenebilirdi.

Majeste, Rodriguez'i çağırarak baş enkizisyoncuya hitaben bir mektup yazdırıp hemen Escuriale gelmesini emretti. Mektubun bir postacıya verilerek at çatlarçasına koşturup bütün gece yol alması emrolundu.

Bunun üzerine kral, kardinal gelinceye kadar bu meseleyi kafasından atmağa karar verdi. Fakat bir türlü unutamıyordu. Frey Diego'nun sözleri aklından çıkmıyor. Kucağında kanları akan başları görür gibi oluyordu. Kendisine sadıkane hizmet etmiş ve edecek olan, çok büyük kahramanlıklarına şahit olduğu Don Voldy'i görüyor. Diğerleri yalvarır gibi kendisine bakıyorlardı.

Başını elleri arasına alarak gözlerini kapadı. Bağırarak istiyordu.

Ertesi akşam yemek yerken, Kardinal'in geldiği kendisine bildi-

Ertesi akşam yemek yerken, Kardinalin geldiği haber verildi.

rildi. Hemen içeri alındı ve kral derhal meseleyi açtı...

Kardinalin kendisine verdiği izahat üzerine rahatladı. Yalnız Don Pedro değil, İngiltereden getirdiği kadın da enkizisyon hapisanesinde idiler. Kadın büyücülük ve dine hakaretle itham ediliyordu. Kadın büyü ile Don Pedronun dine karşı tecavüzkar bir hal almasına sebep olmuştu. Don Pedro (Ateş âyini) gününde riyazetle bu küfrün kefareti ödiyecekti. Bir hafta sonra perşembe günü yapılacak olan bu merasimde kadın da, daha birkaç kişi ile beraber büyücü olduğu için yakılacaktı. Haşmetpenahlarının huzur ile bu merasime şeref vereceklerini umuyordu.

Kral altın tabaktan taze bir parça pasta alıp ağzına attı. Parmaklarını yalıyarak bir sual sordu. Büyücülükle itham edilen kadına karşı ne gibi deliller vardı? Enkizisyoncular reisi kendisine hâdiseyi tafsilâtiyle anlattı.

Kral arkasına yaslanarak gözlerini yarım kapadı. Mütebessim bir hali vardı. Kâfi derecede tatmin olunmuştu. Memnuniyetinden uçuyordu. Dine olan vazifesi Elizabeth'in arzularını yerine getirmesine mâni idi. Bir müddet ev-

vel enkizisyoncuların eline düşen bazı gemiciler için İngiltere kendisine protesto çektiği zaman kendinde dinî meselelere müdahale etmek hakkı olmadığını bildirmişti. Din ve Allaha taallük eden ve (Mukaddes Daire) nin meşgulliyetleri arasındaki işlere karıştığı takdirde kendisinin de dine karşı gelmekle itham edilmesi ihtimali vardı. Söyledikleri yalan değil birer hakikatti. Nitekim bu yüzden asil İspanyolların kafalarının kesilmesinden kimse kendini itham edemezdi. Bütün dünya İngiltere kraliçesine göndereceği cevabı öğrenecekti. Dinî müesseselerin el attığı bir hâdise için bu İspanyolların kafası kesildiği takdirde bütün dünyanın lâneti onun üzerinde toplanacaktı.

Ve artık Allaha olan vazifeleri onun elini kolunu bağladığından, İngilterede esir bulunan İspanyol esilzadelerinin başlarını kucağında tahayyül etmekten korkmamalıydı.

dinalin nezdine kostu.

Mahkeme reisi sözlerine Frey Lui'nin ithamlarıyla başladı. Rahip kendisini bu hususta çok haklı buluyordu. Fakat ona göre büyü-cülük isnadı isbat edilmiş değildi. Don Pedronun kurtuluşu için, şahsi hükümlerinden fedakârlık ederek, bu meseleyi isbat edilmiş gibi görmek istiyordu. Halbuki kendisi böyle düşünmüyordu.

Olabilir ki, Don Pedro'nun dediği gibi, Margaret'in kullandığı sihir tabiatın her kadına bahşettiği cazibeden başka bir şey değildir. Allah kadınları, erkeklerin metanetini ölçmek için yaratmıştır. Don Pedro da bu mücadelelerde kaybetmiş olabilir. Bu kadınla evlenmek isterken onun bir protestan olduğu nazarı itibara alınmamıştır. Fakat bu hal kendisine anlatılınca, kadının hak yoluna dönmelerini temin etmek istemiştir. Frey Lui'nin üstünde durduğu sözler, Don Pedronun elinde olmayan bir kuvvetle kadına kapıldığını belirtir sözlerdir. Seven bir adamın söyleyeceği, hissi bir takım sözlerdir. Frey Lui katıyen bu noktaları nazarı itibara almamıştı.

Reis sözlerini, kadının fevkalâde güzelliğinden, birçok erkeklerin böyle bir güzellik karşısında büyülenip suçlarına hâlele geleceğinden bahsederek bitirdi.

Kardinal, elli yaşlarında uzun boylu, yakışıklı, bir adamdı. Kırmızılar giyinmişti. Gayet düşünceli bir tavırla koltuğunda oturuyor ve elleriyle koltuğunun kenarlarını sıkıyordu. Siyahlı beyazlı elbisesiyle karşısında duran ve kardinal kadar düşünceli olan Dominiken papazına baktı. Yavaş bir sesle konuşmağa başladı.

— Bahsettiğiniz noktaları ben de düşündüm. Sizi de bunun için çağırttım. Sözleriniz şüphelerimi büsbütün arttırdı. Bu hususta istisare etmek istemez misiniz?

Birbirlerine baktılar. Frey Juan omuzlarını kaldırarak, çaresizlik içinde mırıldandı:

— Ben hak ve adalet yolunu arıyorum. Bu da ancak elimizde kat'i delili olmayan büyücülük isnadından sarfı nazar etmekle mümkün. Yeğeniniz ve bu kadın, her ikisi de bizleri (Mukaddes Daire) ye mensup bir memuru öldürdüğü için Don Pedro'yu kurtarmak istemekle itham ettiler.

— Bu doğru olmadığına göre neye üzülmüyorsunuz?

— Kadının büyü yapmadığını kabul etmekle bu isnadı benimsemiş oluyoruz. Geriye dine tecavüz kılıyor ki onun temizlenmesi lâzım. Fakat ben onun ruhunu düşüğü dalâletten kurtarmak istiyorum. Onun bize olan itimat ve emniyeti sarsılmışken bunda nasıl muvaffak oluruz?...

Kardinal başını eğdi:

— Çok derin düşünüyorsunuz Frey Juan.

— Vazifem bu değil mi efendim?

— Fakat büyücülük suçundan sarfınazar edersek, yeğenimizin hali ne olur? Diğer günahlar harig, mukaddesata tecavüz etti. Bu hareketlerine bir sebep gösteremediğimiz takdirde hayatı tehlikeye girer.

(Arkası var)

NAT PINKERTON

İPUÇU
FLAN
VARMİ?
BİR TEK.. ANNESİ KARE-
NE TELEFONDA ZÜM-
RÜTLERDEN BAHSETMİŞ.
MODA GÖSTERİSİNDE
HERKESİN GÖZÜNÜ ÇEKEN ŞU
MEŞHUR ÇİTTERTON ELMASLA-
RI. ŞİMDİ Mİ ÇİTTER-
TONU GÖR-
MELİ

GERDANLIĞI TABİİ GÖ-
REBİLİRSİNİZ, Mİ. PINKER-
TON.. KUYUMCUYA BİR
KART VERİRİM. BU SABAH
ZİNCİRİNİ DÜZELTMEK İÇİN
BIRAKTIM. DÜN GECE KARL-
MIN BOYNUNDAN DÜŞMÜŞ
AZ DAHA KAYBO-
LUYORMUŞ..

BEN ZATEN HEP
BÖYLE BİR ŞEY OLA-
CAK DİYE KORKAR-
DIM. MORAY GÖRME-
SEYMİŞ KOLYE KAY-
BOLABİLİRMİŞ
DEMİK
KARINIZIN
GERDANLIĞI
DÜN GECE
DÜŞMÜŞ ÖY-
LE Mİ?

AMA HİÇ
BİR ŞEY
BİRBİRİ-
Nİ TUTMU-
YOR
HENÜZ TUTMUYOR...
AMA SEN TÜY PAR-
MAK MDRA'YIN İSKAN
BİL DYNAYIŞINI HİÇ GÖR-
DÜN MÜ? ŞİM-
ŞEK GİBİDİR.

ŞAHANE
TAŞLAR!
ÖYLE Mİ? TAŞTAN AN-
LAMIYANLARIN SAFLIĞI
BENİ ÇOK GÜLDÜRÜR
BUNLAR ÇİTTERTON ZÜM-
RÜTLERİ DEĞİL Kİ..
SAHTE..

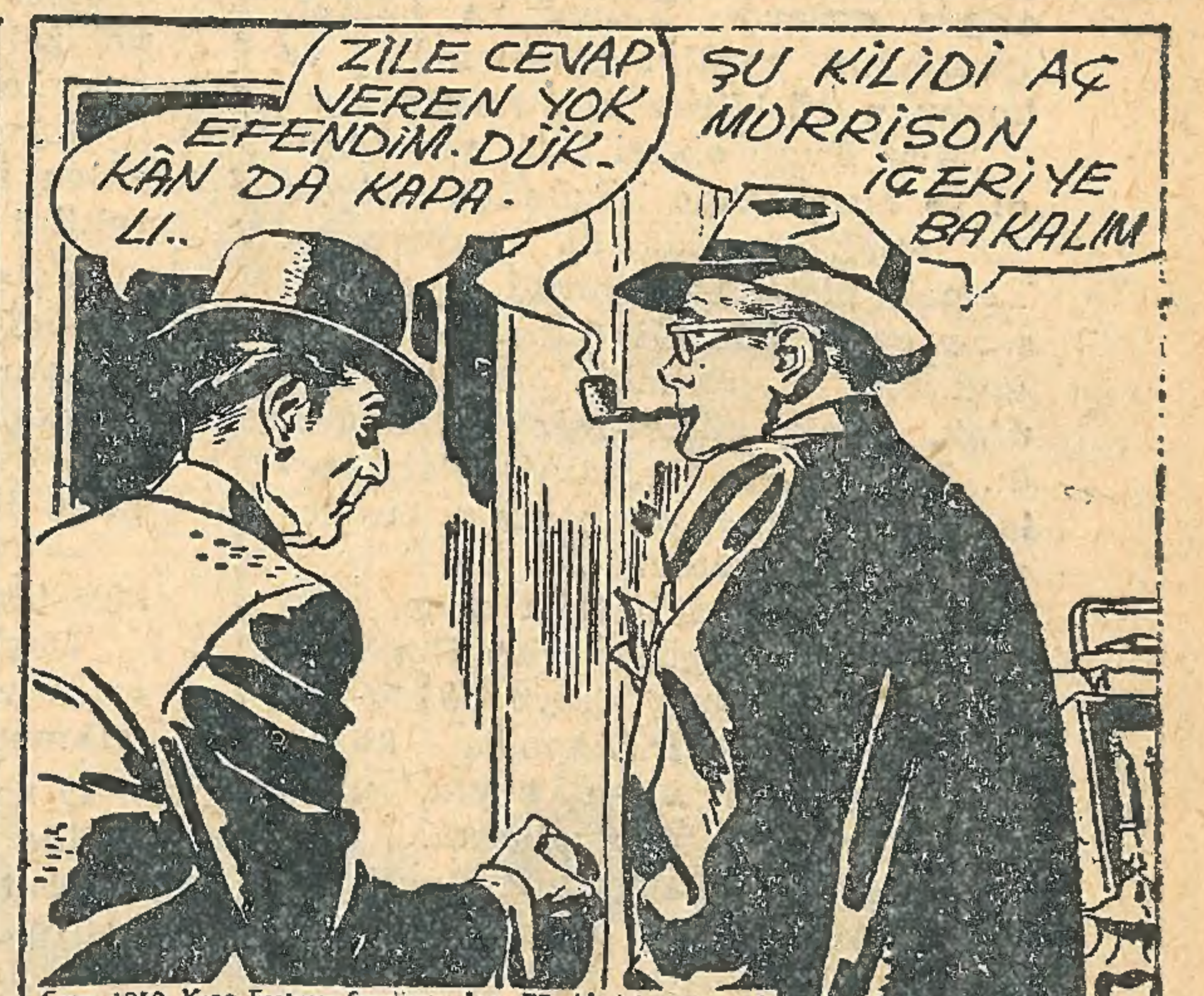
BU GER-
DANLIK
SAHTE HA-
TABİİ! BİR ÇOK
ZENGİN KADIN-
LAR KIYMETLİ
ZİYNETLERİNİ
KASALARDA SAK-
LAR, TAKLİTLE-
RİNİ TAKAR-
LAR..

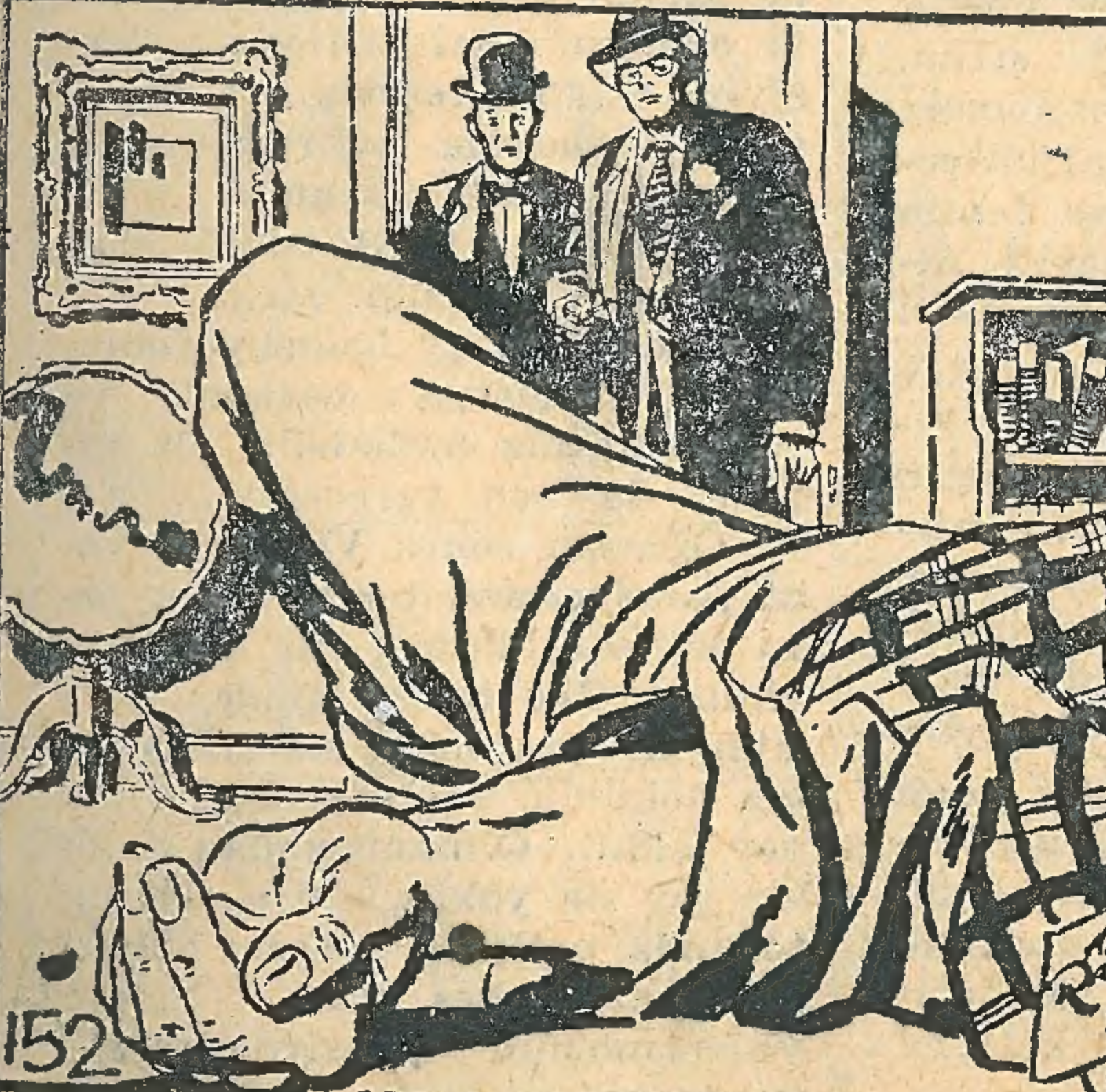
İLERLİYORUZ MORRISON.. KUYUM-
CUDAKİ KOLYE SAHTEYİMİŞ.. AMA
ZANNEDERSEM NE MİS. ÇİTTER-
TONUN NE KUCASININ BUNDAN
HABERİ YOK.. BÖYLE GÜZEL BİR
TAKLİDİ KİM YAPA-
BİLİR..

BU İŞİ YAPABİLECEK
KADAR USTA DÖRT
SAN'ATKAR TANIYO-
RUM. İLKÖNCE Mİ-
ÇİPS'E GİDELİM.

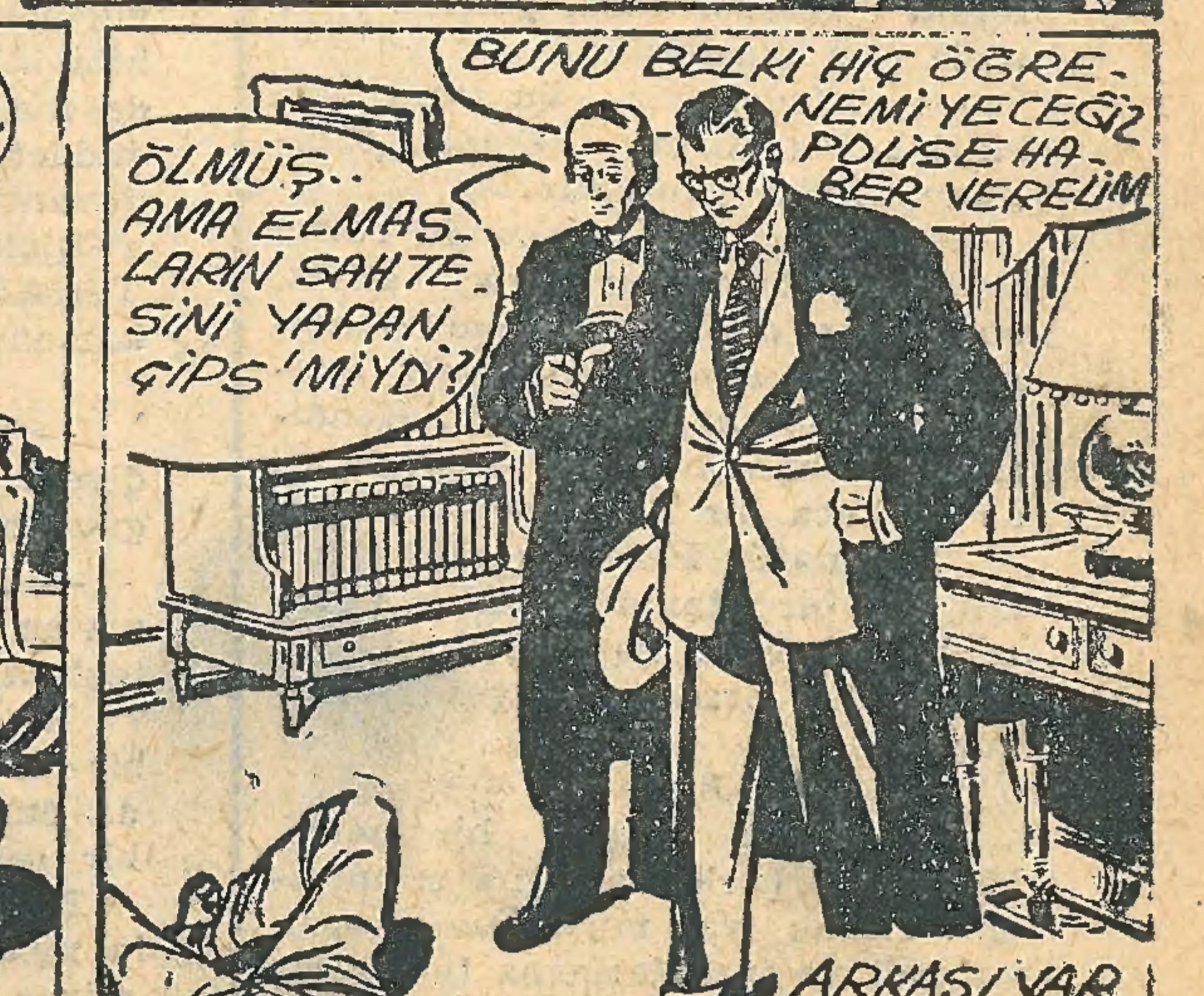
ZİLE CEVAP
VEREN YOK
EFENDİM. DÜK-
KÂN DA KAPA-
LI..
ŞU KİLİDİ AÇ
MORRISON
İÇERİYE
BAKALIM

152

ÖLMÜŞ..

BUNU BELKİ HİÇ ÖĞRE-
NEMİ YECEĞİZ
POLİSE HA-
BER VERELİM
ÖLMÜŞ..
AMA ELMAS-
LARIN SAHTE-
SİNİ YAPAN
ÇİPS'İ MİYDİ?

ARKASI VAR

Miss Pugh, pastayı Piskoposa kendi eliyle götürdü.

Günahkâr

Yazan: Cledwyn Hughes

Çeviren: N. Yeğinobalı

Miss Pugh kırk yaşına basmıştı ve Allahı, ahreti düşünmekten bile korkuyordu. Bir cennet ve bir de cehennem olduğuna ve günahkârların cehenneme, günahsızların da cennete gittiğine kaniydi. İşte Allahı ve ahreti düşünmekten onun için korkuyordu. Zira Miss Pugh bir günahkârdı. On sekiz yaşında şen ve civelek bir genç kızken bir günah işlemiş ve bunun neticesi olarak ipek gibi sarı saçlı tombul bir erkek çocuk peyda etmişti.

Çocuğu alıp zengin bir ailenin yanına manevî evlât vermişlerdi. Miss Pugh o zamanlar buna sevinmişti. Ama sonra çocuğunu özlemişti. Akşamları dar ve soğuk yatağında yapayalnız yatarken kolları küçük yavrusunu kucaklamak orzusundan, âdetâ maddî bir acıyla sızlardı. Yalnız ve hasret, günahının verdiği pişmanlığı ve korkuyu büsbütün arttırmıştı.

Miss Pugh şimdi kırk yaşındaydı ve bir sayfiye köyündeki küçük bir lokantada aşçılık yapıyordu. Yemek pişirmek zihnini yirmi iki sene evvel işlediği gınahtan ayırdığı için memnundu. Miss Pugh ufak, tefek, gösterişsiz bir kadındı. Kırışmağa başlamış olan saçlarını ensesinde muntazam bir topuz halinde toplardı.

Kırk yaşına bastığı sene, rüzgârlı bir Mart günü Miss Pugh lokantadan çıkmış köye doğru yürürken ansızın Piskoposla karşılaştı. Piskopos uzun boylu, uzun yüzlü, dev gibi bir adamdı. Onu görünce Miss Pugh'un yüreği ağzına geldi. Başını önüne eğdi ve acele acele geçip gitmek istedi. Fakat Piskopos ince, yüksek bir sesle onu durdurdu:

— «Affedersiniz, bu taraflarda bir lokanta varmış. Nerede olduğunu biliyor musunuz?»

Miss Pugh bir yutkundü sonra fısıltıyı andıran bir sesle, «Evet, bu yoldan doğru giderseniz karşıma çıkıyor» diye cevap verdi. Sonra gene başını önüne eğdi. Kendisi bir günahkârdı ve karşısındaki de koskoca bir Piskopos!

Maamafih Piskopos dost tabiatlı, şen bir adamdı. Canı da gevezelik istiyordu, herhalde.

— «Siz orada mı çalışıyorsunuz?»

— «Evet, Ahçıyım.»

— «Gayet mühim bir mevki. Maamafih herhalde biraz sıkıntılıdır. Bütün gün mutfakta kapalı kalmak ve insanlarla az temas etmek pek hoş olmasa gerek.»

Miss Pugh, «Ben memnunum,

Valentino kimya tahsilini yeni bitirmişti. Babasının yolladığı para ile, doktora-sını hazırlamak için lâzım olan kitapları tedarik etmeğe, pansiyon kirasını ödemeğe ve iâsesini temin etmeğe mecburdu.

Öyle bir zaman geldi ki, Valentino, artık pansiyon kirasını ödiyemez oldu. İlk ay, ev sahibi, bunu sükûnetle karşıladı.

Kapıcı kadın ise, her karşılaşlarında gözleriyle yiyecekmiş gibi kendisine bakıyor ve arkasından homurdanıyordu.

Valentino ikinci aylığı da vermeyince, kirayı ödemesi için nezaketle yazılmış bir ihbarname, kapısının altından atıldı. Kapıcı kadın ise kendisine gayet zalim ve gaddarca muamele etmeğe başlamıştı.

Kira borcu üç aylık olunca, gelen ihbarname bir ultimatom şeklini aldı.

Valentino, dördüncü aylığı da ödiyememişti. İşte o zaman dananın kuyruğu koptu. Bir akşam, kapıcı kadın şikâretini yakalayan yırtıcı bir canavar tavrı ile:

— Yarın sabah, saat sekizde size bir ziyaretçi gelecek!

Deyince, Valentino, bu ziyaretin maksudını anlamakta gecikmedi.

O sabah, Valentino, tam saat yedide kalktı. Çalışma odası ve laboratuvar olarak kullandığı odasına odasını tanzim etti.

Fakat tam sekiz idi ki kapı vuruldu. Gelen, pansiyonun sahibi idi. Ağzında purosı, elinde de melon şapkası vardı. Pürhiddet içeri girmişti; fakat, duvara asılmış ve iri harflerle yazılmış olan «SİGARA İÇMEK YASAĞI» ibarelerini havi kartonu okuyunca afalladı ve:

— Sigara sizi rahatsız mı ediyor? diye purosunu ağzından çıkarmadan sordu.

— Hayır içebilirsiniz... Yalnız şu masanın üstündeki beyaz tozlara yaklaşmayınız...

Ev sahibi, masanın üstünde bir imbikle bir kavanoz ortasında duran bir tutam beyaz toza bir şey anlamadan baktı...

Pansiyon sahibini daha fazla merak içinde bırakmak istemiyen Valentino, büyük bir ne-

efendim» diye cevap verdi. «Çünkü insanlardan hiç hazzetmem!»

Miss Pugh bunu şiddetli bir ifadeyle söylemişti. Söyler söylemez pişman oldu.

— «Bir hanımın ağzından böyle lâf işitmek pek tuhafıma gitti» diye söze başladı. «Niçin sevmiyorsunuz insanları?»

— «İnsanlardan fenalıktan başka bir şey görmedim ki! Ancak beni tenkit etmesini bilirler.»

— «Yaptığınız yemekleri de methetmezler mi?»

— «Ancak yerler.»

— «İnsanlar böyledir. Ama böyle diye onlardan nefret etmek doğru olmaz. Sizi tenkit ettikleri zaman unutmayın ki böyle yaptıkları için günahkârdırlar!»

Miss Pugh yeisle başını eğdi.

— «Bilâkis, efendim. Asıl gü-Piskopos, «Hepimiz günahkâ-rız» dedi.

— «Ama benim günahım en büyük günah!»

— «Nasıl?»

— «Nikâhsız çocuğum oldu, efendim.»

Miss Pugh azar, hiddet, istihfaf bekliyerek ona baktı. Ama Piskopos gülüyordu ve dişleri bembeyazdı.

— «Benimle alay etmeyin, efendim.»

— «Alay etmiyorum, kızım. Sadece gülüyorum. Bu günahın üzerinden kaç sene geçti?»

— «Yirmi iki sene, efendim.»

— «O zamandan beri herhalde sen de, çocuğun da birçok sevaplar işlemiş ve bu günahı hafifletmişsinizdir.»

— «Sahi mi söylüyorsunuz?»

— «Tabii. Hem dahası da var. Bu gece bana şöyle güzel bir pasta yap. Senin namına ben de Allaha dua ederim. Ben araya girince Allah senin günahını muhakkak affeder!»

Miss Pugh köye sevincinden ağılıya ağılıya indi. Alacağı şeyleri aldı ve gene sevincinden ağılıya ağılıya döndü. Hemen mutfaka girdi ve bildiği en güzel pastayı hazırlamağa başladı.

Saat yedide piskopos yemeğini ısmarladı. Miss Pugh'un sevinç, heyecan ve telâştan eli ayağına dolaşmıştı. Sıra tatlıya gelince pastayı piskoposa eliyle götürdü ve yesin diye başında bekledi.

Piskopos mühim bir iş yapmağa hazırlananların büyük dik-katiyle çatalı, bıçağı aldı ve pasta-(Arkası 14. sayfada)

İnfilâk Edici TOZ

Yazan: Arnaldo Fraccaroli

Çeviren: Vahit Orgun

zakette bu beyaz tozun neye yaradığını izah etti:

— Biliyorsunuz, ben kimya tahsilimi yeni ikmal ettim. Şimdi doktora imtihanlarına hazırlanıyorum. Muvaffakiyetim, bana şeref ve para temin edecektir. Dinamitin kâşifi Alfred Nobel'in ölürken efsanevi bir servet bıraktığını herhalde duymuşsunuzdur. Ufak bir kıvılcığın, bir parça hararetin patlayıcı maddeleri hemen infilâk ettireceğini tabii bilirsiniz. Tesadüfen infilâk edici kimyevi bir madde keşfettiğimi zannediyorum. Öyle bir kimyevi tertip ki bütün infilâk edici maddeler, meselâ atom bombası, bunun yanında pek sönük kalır... Şu, masanın üzerinde gördüğünüz bir tutam toz infilâk ederse, bu binayı kolayca havaya uçurabilir...

Pansiyon sahibinin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Şapkasını başına geçirerek kasırğa gibi odadan dışarı fırladı. Merdiven başına gelince, Valentino'ya heyecanla bağırdı:

— Evimden çıkınız!

— Fakat, nasıl olur?.. Size dört aylık borcum var...

— Dört aylığı bağışlıyorum... Hattâ, taşınma paranızı ve taşınacağınız mahalelin ilk aylığını da ben vereyim...

Öğleden sonra Valentino yeni pansiyonuna taşınıyordu; eski ev sahibinin yüz elli lira almıştı. Göç telâşında, mühim bir şey oldu; mahut beyaz toz döküldü. Ne patladı, ne bir şey oldu! Olmamasından tabii bir şey de yoktu, zira tebeşir tozunda patlama hassası bulunmadığını herkes bilir... Yalnız Valentino'nun pansiyon sahibi müstesna!

A blue-ink illustration on a light brown background. On the left, a man with a beard and a headlamp on his forehead is shown in profile, looking towards the right. In the center, a small child wearing a hard hat looks up at the man. On the right, a woman wearing a hard hat and glasses is shown in profile, looking towards the man. The style is simple and graphic, using only blue ink for the figures and lines.

ÜZÜLME KIZIM
BEN YANIN..
DOKUN YA

ARKASI VAR

MANDRAKE

MANDRAKE VE
ARKADAŞLARI
PROFESÖR MET-
RO'DAN AYRIL-
LAR. TEHLİKELER
YOLUNA SAPTILAR.

TEHLİKELER YOLU

BU ACAYIP YOLUN HAVASINDA ZEHİRLİ BÖCEK-
LER UÇMAKTA, YERDE YILAN, ÇIYAN DOLAŞ-
MAKTAYDI. MANDRAKE: "YOLDAN AYRILMA-
YIN, ETRAF ZEHİRLİ BALDIRANLARLA DOLU."
DİYE SESLENDİ.

HERHALDE ACAYIP BİR ADAM
BU LEVHALARI ŞAKA OLSUN
BU NE BİÇİM DİYE YAZMIŞ.
ŞAKA BÖYLE? TIR...

BAKIN BİRİSİ
BİZİ ÇAĞIRIYOR

CIVARDAKİ BİR KULUBEDEN PEJİMÜRDE, SAKAL-
LI BİR TARİK'I DÜNYA FIRLADI:

"KUZUM SİZ OKUMA BİLMİYOR MUSUNUZ?
LEVHALARI OKUMADINIZ MI? YOKSA ÖLÜMÜ-
NÜZE Mİ SUSADINIZ?"

NE TELÂŞLANIYORSUN
BABALIK? BU YOLDA
KORKACAK NE VARKI

BİR SÜRÜ TEHLİKE.. HER
Sİ BİRBİRİNDEN KOR-
KUNÇ.. HELE EN SONUN-
CUSU EN KORKUNCU

MANDRAKE: "İHTİYAR: "AMA BİRİNCİ TEHLİKEYİ
PEK AZ İNSAN SAĞ 'SALIM ATLATIR,"
DİYE İLÂVE EDİNCE MAN-
DRAKE SORDU: "NEYMİŞ
BU BİRİNCİ TEHLİKE ?!"
BU SORU ÜZERİNE SAKAL-
LI GÜRLERİ VE TÜFEGİNİ
KALDIRARAK DAVRANDI:
"BEN'İM!"

KARTALIN OĞLU

BU SIRADA LADY KÜRZON ADAMLARIYLA İLERLİYORDU.

O KOLYE BENİM SAADETİMİN TEK HA-TIRASIYDI. BAŞIMA BİR FELÂKET GELME-SİNDEN KOR-KUYDURUM..

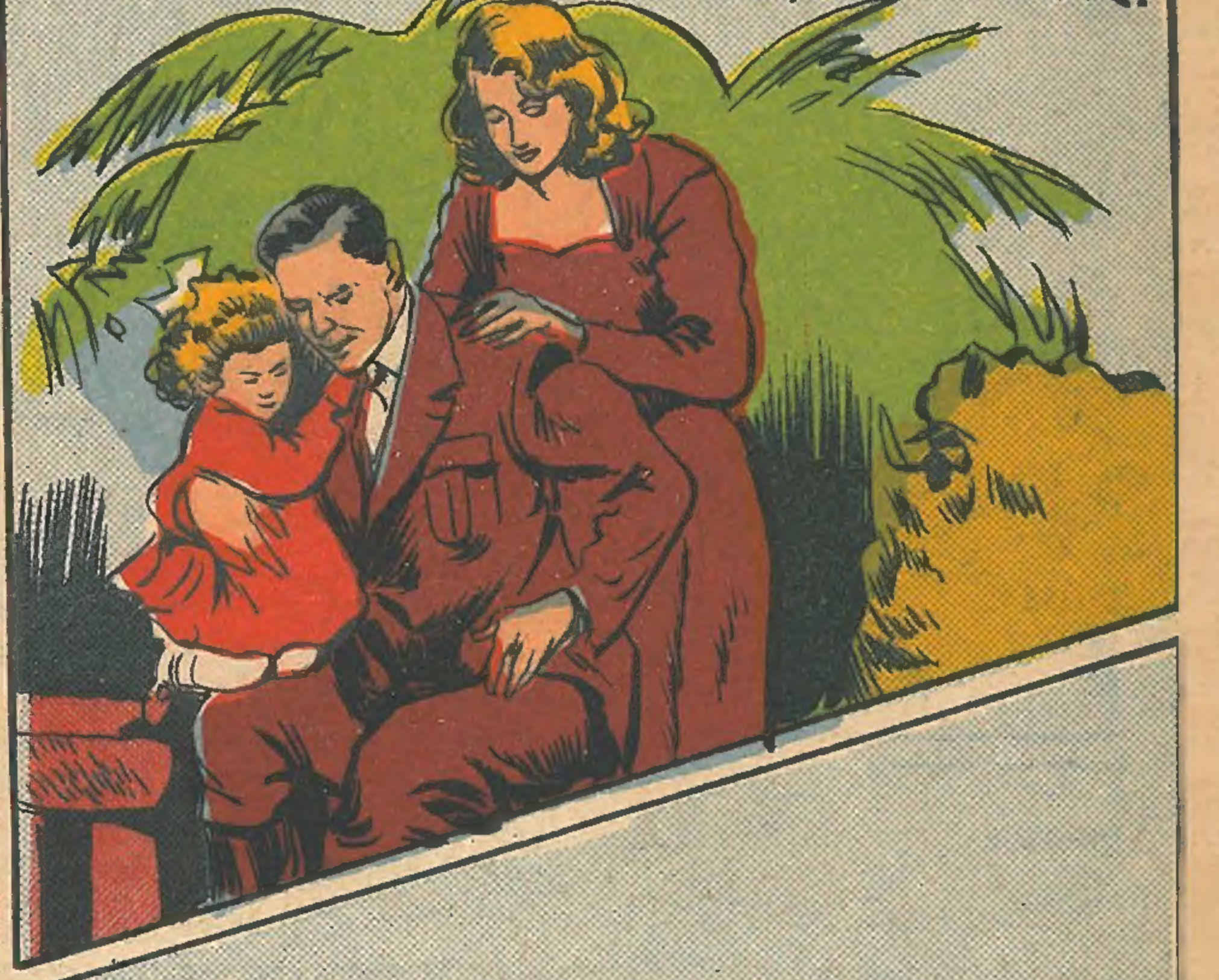

SAHIP! NEN VAR.. ÜZGÜN GÖRÜNÜYOR. SUN DERDİN NE?

ADU.. SEN DE ÇOLUK ÇOLUK SAHİBİSİN.. BENİ ANLARSIN.DİN-LE BAK..

BUNDAN ONBEŞ SENE EWEL, KOCAM DAN VE ORORE İSİMLİ KIZIMLA TİBET-TE MESUT BİR HAYAT GEÇİRİYORDUK.

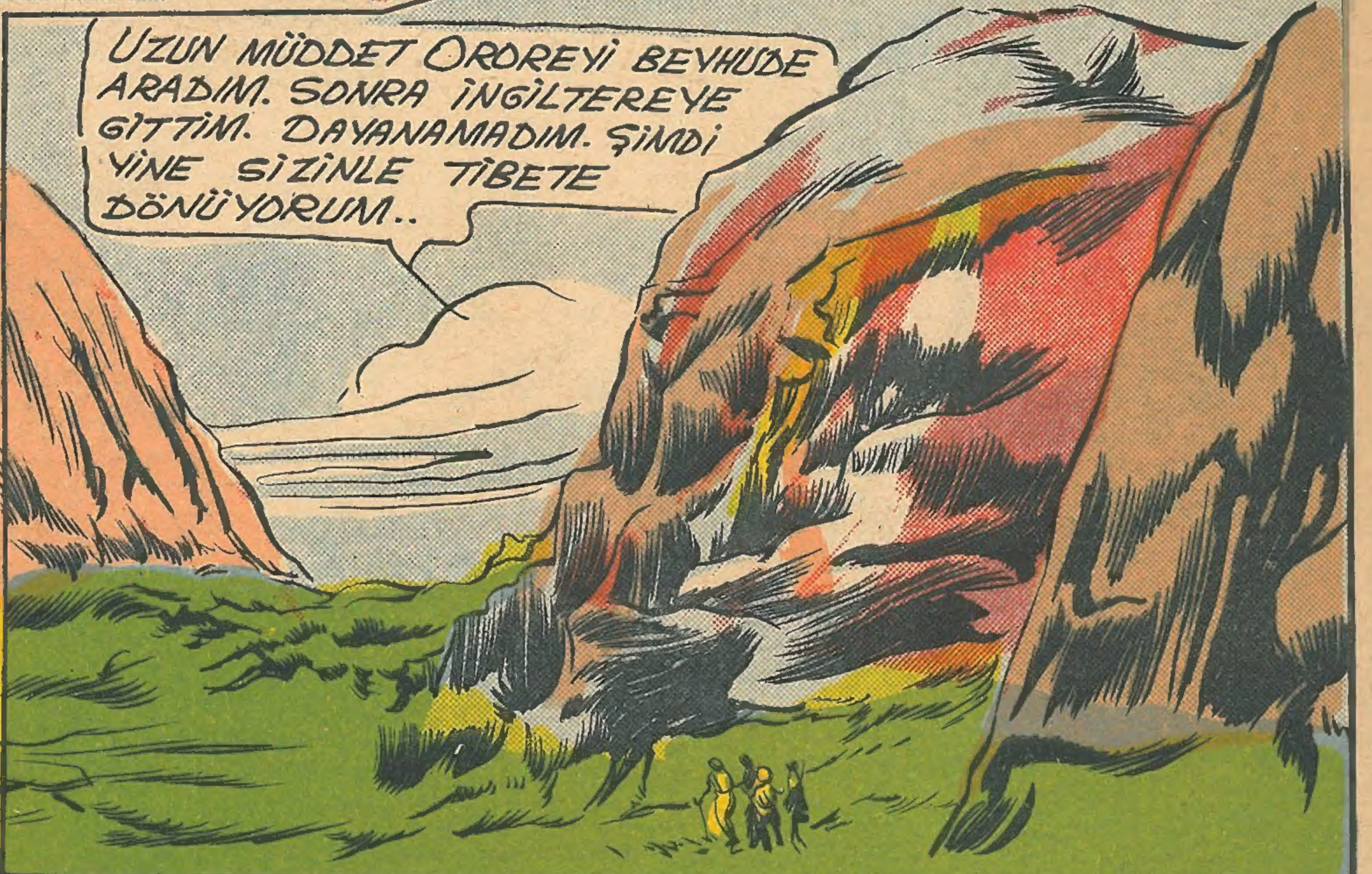

GÜNÜN BİRİNDE DAĞLAR-DAN EŞ-KİYALAR İNDİ. KOCAMI ÖLDÜRDÜ-LER, KIZIMI ALIP KAÇ-TILAR..

BÜTÜN FERYAT VE Fİ-GANIMI BOŞA GİTTİ. EŞKİ-YALAR HERKESE, HERŞEYE FENALIK YAPMIŞ, ZARAR VERMİŞLERDİ.

UZUN MÜDDET OROREYİ BEVHUDE ARADIM. SONRA İNGİLTEREYE GİTTİM. DAYANAMADIM. ŞİNDİ YİNE SİZİNLE TİBETE DÖNÜYÖRÜM..

KAYBETTİĞİM PANDANTİFİN. ÜS-TÜNDE KIZIMIN RESMİ VARDI. ÖTEKİ YÜZÜNE DE SAADETİMİ TAHRİP EDEN VAKAYI TEMSİLEN ALEVLERİN RESMİNİ YAPTIRMIŞTIM

LADY KÜRZON ACIKLI HİKAYESİNİ ANLATIRKEN UZAKTA ATINI DÖRT NALA KOŞTURAN BİR DELİ-KANLI GÖZÜKTÜ. BU EL-MASTI.. BİRDEN ATI ŞAHLANDI.

NE OLUYOR CEYLAN... BENİ DÜŞÜRECEKSİN..

BU SIRADA UMUL-MADIK BİR HADİSE OLDU. KARTAL ADAR DA UÇMAKTAN VAZ GEÇTİ VE YA-KIN BİR TEHLİKE SEZ-MİŞ GİBİ BİR NOK-TAYA DOĞRU UÇTU.

ELMAS HAYVANLARIN HALİNDE BİR FEVKALADELİK SEZDİ. BİR AĞACA ÇIKTI, ETRAFI GÖZLEDİ.

HİÇBİR ŞEY GÖRMÜYÖRÜM.. AMA DEDEMİN BENİ ÇAĞIRDIĞINI DUVUYÖRÜM. BİR TEHLİKE VAR

5/2

HAKİKATEN BU SIRADA BİLİNMEYEN BİR KUVVETİN TESİRİYLE İNDRA BİRDENBİRE VERİNDEN FİRLADI.

ELMAS!!
DİYE İNLEDİ.

H TEHLİKE YAKIN VE BÜYÜKTÜ. DAĞ KABİLELERİ YİNE TALANA ÇIKMIŞLAR, YAKIYOR, KESİYOR, ÇALIYOR, KAÇIYORLARDI.

MAL VE YİYECEK NAMINA NE BULURLARSA ALIP GÖTÜRÜYÖRLARDI.

ZAVALLI HALK ÇAPULCULARIN ÖNÜNDE DURAMIYOR. HERŞEYİ BIRAKIP KAÇIYORLARDI.

BÜTÜN ÜMİTLERİ, HEP İYİLİK YAPAN BİR ÇOBANDA İDİ. HALK BU ÇOBA- NIN ÇOK KUDRETLİ OLDUĞU- NA İNAN- NIRDI.

ÇOBAN, KOYUNLARININ İÇİNDE VE ONLARLA YA- ŞAYAN TERTEMİZ YÜREKLİ BİR ADAMDİ. GELEN TEHLİKE- DEN HABE- Rİ YOKTU.

OVADAN ATILILARIN GELDİĞİNİ GÖRDÜ.

152/2

AZ SONRA ATILILAR ÇOBANI EZİP SEÇ- TİLER.

BU SIRA- DA ADARIN PEŞİNDEN GİDEN EL- MAS ÖLEN ÇO- BANIN ÇOK UZA- ĞINDA DEĞİLDİ. AĞLAMA- LAR DUY- DU. YAK- LAŞTI.

ARKASI VAR

BU AĞLIYAN KİM?

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 2

Üç kaptanla ben ve genç gemicilerden birisiyle küçük yamak hiç bilmediğim bir binaya götürüldük.

Satılık hayvanları süsledikleri gibi benim de yıkanmama, temizlenmeme lüzum gösterdiler. Önce büyük bir hamama sokuldum. Oradan çıkınca beni küçük bir odaya kapattılar. Sarınmak için bana beyaz bir kumaş ve ayağıma yalnız altı olan ve kaytanlarla bağlanan sandallar verdiler.

Yine satılık hayvanlar gibi beni besliyor ve hastalanmamama gayret ediyorlardı. Orada kaldığım iki gün içinde yahudi tipli adamlar, bazan itibarlı olduğunu etrafındakilerin davranmasından anladığım bir takım insanlar gelip beni gördüler. Yüz elli duka altına kadar bana değer biçmişlerdi. Fakat beni bıraktıkları ihtiyar iki yüz elli istiyordu.

OLGA KOZMITİDİS

Bir sabah, çok iri yapılı, çatık kaşlı, elliye bulmuş, ayakları ve elleri pek büyük, bilekleri kalın bir adamla on sekiz yaşlarında kadar görünen bir Rum kızı kapatıldığım odaya geldiler.

Bu can sıkıcı ve sonu belirsiz beklemekten pek usandığım için yeis içinde ayağa kalkmışım ki ince bir çığlık koptu. Karşımdaki kız avuçlarını yüzüne kapatarak böyle bağırdıktan sonra üzerime doğru koşmuş ve:

— Yusuf, Yusuf, diye haykırmıştı.

Dudaklarım kıpırdadı. Acı acı gülümsedim:

— Olga Kozmitidis.

Evet, bu Rum kızı Olga Kozmitidisti. Adını söyler söylemez gözlerimden ikişer damla yaş aktı. Onun yüzü bana yedi, sekiz, ay önce, Boğazkesen yollarındaki küçük bir hatırayı yeniden yaşattı.

Şimdi satılık bir hayvan gibi kapatıldığım tek ve dar pencereli odadan uzaklaşıyor, Galata sırtlarından Boğazın boyunca hür ve keyifli gidişimi hatırlıyorum.

O zaman yazdı. Amcamdan Arap dilini ve daha başka yabancı dilleri öğrenen Sultan Mehmet beni saraya çağırması ve Firuz Ağaya verilmek üzere mühürlü bir nemesini elime tutuşturmuş ve aynen şöyle demişti:

— Yusuf, sana Akoğlanı veriyorum. Yarın akşama kadar bunu Firuza yetiştireceksin.

O zaman hava kararıyordu. Ben Akoğlan denilen pek yaman aygıra atladım ve İdris Beyin oğlunun nasıl bir binici olduğunu etrafımdakilere gösterdim.

Ertesi gün, öğle vakti Kozmidyon (Eyüp) köyüne gitmiş ve tahta köprüyü geçerek Boğaz sırtlarında ilerlemeğe başlamışım. Etrafımda Rumların çalıştığı tarlalar, bağlar, sebze bahçeleri vardı. Argiopolis (Fındıklı) köyüne yaklaştığım sırada ileride önce körpe bir kuzu zannettiğim bir beyazlıyı iki yeniçerinin kovalamakta olduklarını görmüştüm. Bana yaklaştığı zaman kovalananın pek genç bir Rum kızı olduğunu seçtim.

Düşse kalka, ve çığlıklar kopar-

tarak kaçan bu kız nihayet kendisini bindiğim atın ayaklarına atmış ve orada, toz, toprak içinde bayılıp kalmıştı.

Olga Kozmitidis işte bu kızdı. Hemen attan atlıyarak iki iri kıyım yeniçeriye onun bağışlanması için yalvarmışım. Onlar bana palalarını çekmekle cevap verdiler. Ben de ince ve uzun kılıcımı çekerek zannettikleri kadar toy olmadığımı anlattım. Hey gidi günler.

Uçan kuşlar kadar hür, keyifli ve neşeliydim. Uzun yolculuk beni hiç sarsmamıştı. Karadurmuş, Ah-çı Mehmet gibi iki yaman dövüşçüyü alay eden gibi oynatıp ka-

rak, kendisini toplamasına vakit bırakmadan Akoğlana atlamış ve yel gibi çekip gitmişim.

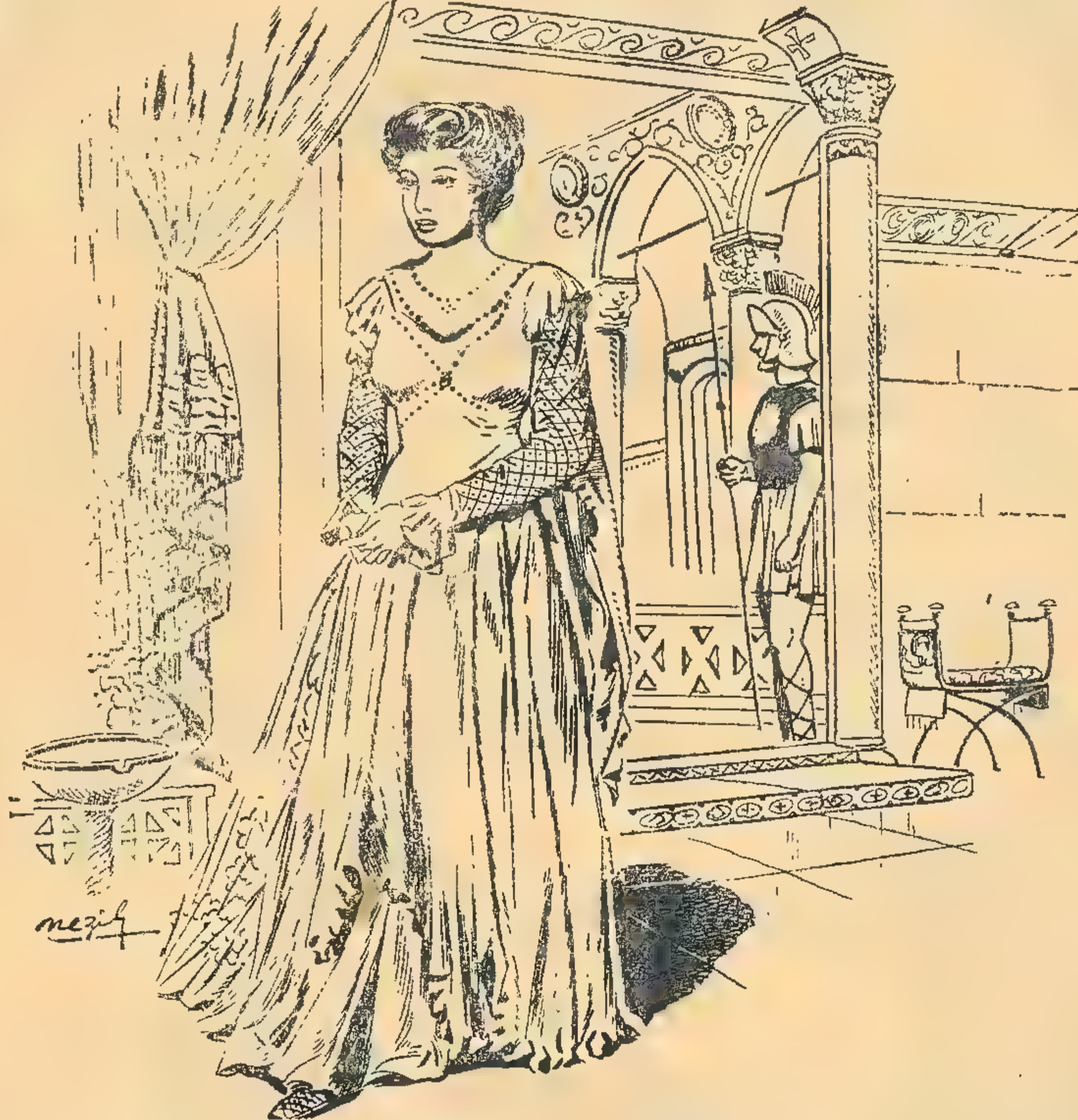
İşte şimdi karşımdaki Olga, bu küçük ve çok güzel olan Rum kıızıydı. Beni hemen tanımış ve ellerime sarılmıştı:

— Yusuf, sen burada?

— Evet Olga.

— Ah Panayamu.

Dünkü genç bahadır bugün esir pazarında bir hayvan gibi satılıyor... Evet bu çok acı bir âkibetti. Fakat ben bu neticeden asla müteessir değilim. Ben Bizansa gitmek ve orada yerleşmek istiyordum. Talih beni oraya bir esir gibi sokuyordu. Netice hep birdi.

Güzel ve genç bir kız bize doğru ilerledi.

Eğer Bizanstan uzaklara götürülse kaçacaktım. Şehirde, az çok serbest kalabileceğim birisine satılırsam Mehmet Beyin istediği olacaktı.

Ben Mehmet Beyin Bizansa sokmak istediği bir casustan başkası değildim.

Olga ile adının Dimosteni olduğunu anladığım iri yarı adam arasında şiddetli bir münakaşa başladı. Olga beni satın almak istiyordu. Dimosteni Prenses İrenin ancak pek genç bir esir istediğinden bahsediyordu. Esir satıcı ihtiyar bu konuşmaya hiç karışmıyordu.

Olga bana tekrar hitap edemedi. Münakaşa ile dışarıya çıktılar. Bu tesadüften pek memnundum. Kız benim işime yarıyabilirdi. Belki, icabederse onun yardımıyla kaçmağa da muvaffak olabilirdim.

O gün, akşama doğru esirci beni yanına aldı. Uzun, çok uzun yolları yürüdük. Yüksek duvarların içine açılmış bir kapıya geldik. Kapıyı açan Dimosteni idi.

Karla örtülü pek geniş bir bahçenin ortasında, üç katlı, bütün pencereleri demir parmaklıklarla

örtülü, soğuk yüzlü bir yapının önünde durduk. Dimosteni iç kapıyı anahtarla açtı. Bu ağır kapı çok elim gıcırtilar kopartıyordu. Loş bir avluda ilerledik. Asınmış mermer basamaklardan bir kat çıktık. Uzun koridorların sonundan taş bir salona geldik.

Burası pek geniş ve döşeliydi. Yere, eskimiş, yer yer altı görülen bir halı serilmişti. Yıldızları dö-külmüş bir masa ortada duruyordu. Cevizden oyma geniş koltuklar belki yıllardan beri aynı yerden kaldırılmamış ve üstüne kimse oturmamıştı.

Nereden geldiğini anlamadığım bir sıcaklık salonu iltımtı. Ayakta bekledik. Binanın içinde bir çan sesi duyuldu. Dimosteni koşarak büyük bir kapıyı ardına kadar açtı. Kapının dışında geniş, mermer basamaklar gördüm. Bu basamaklardan ağır ağır bir kadın iniyordu. Arkasında siyah bir elbise vardı. Eteği birkaç basamak merdivende sürünüyordu.

Yere inince uzun eteğini dirseğine kadar çıplak olan koluna aldı. Kapıya doğru yürüdü.

Onun geçeceği kapıda dimdik duran Dimosteni dik bir sesle:

— Esaletli Prenses İren Mihail Paleolog, diye bağırdı.

Esirci yerlere kadar eğildi. Bize doğru ilerliyen mahlûka dikkat ettim. Bu, on sekiz, on dokuz yaşlarında, son derece güzel ve asil edalı bir kızdı. Bütün yüzü ve endamı gibi hareketleri de güzel ve pek kibardı.

Benim sadece baş keserek kendisini selâmladığımı gören Dimosteni bir iki sırayışta yanıma geldi. Ensemde bastırarak beni iki kat eğilmeğe zorlamağa savaştı. Benim bir taştan oyma insan gibi kımıldamadığımı görünce belinden hançerini çekerek iki küreğimin arasına dayadı. Az daha bu hançeri ciğerlerime kadar işletecekti.

Prenses İren Paleolog şiddetli bir el işareti yaptı ve heyecanlı bir sesle:

— Bırakınız zavallıyı, dedi.

Bu anda yanımda, doğrulmuş olan esirci iki küreğimin arasında, hançerin ucundan delinen etimin kanadığını görerek:

— Yaraladınız, dedi.

Prenses çok müteessirdi. Çok çabuk ve sert konuşuyor:

— Dimosteni, diyordu. Babama büyük emeğiniz geçmeseydi bu düşüncesiz hareketiniz yüzünden sizi bir daha görmek istemiyecektim. Daha iki gün önce ele geçmiş bulunan bu Türkün bizim saray teşrifatını bilmediğini unutmamalısınız. Bahusus ben şahsım için mübalâğalı hürmet hareketlerine taraftar değilim. Bugün herhangi bir Bizanslı kızla aramda fark kalmamıştır.

Bu sözler ve İrenin sesi pek tesirliydi. İyi bir terbiye aldığı, yüksek duyguları benimsediği anlaşılıyordu. Pek basit olan hançer yarasını düşünmüyordum. Prenses İrene hayran olmuştum. Zaten onun, soyundan gelen kadınların hepsinin pek güzel olduğunu söylerlerdi.

Bir aralık, Bizans İmparatoru Konstantin Dragazesin Prenses İrenle evlenmeği bile düşündüğünü iltımtı. Fakat o İmparatorluğuna bir müttefik seçmek ve onun yardımından faydalanmak için muhakkak siyasî bir evlenme yapmak zorunda kalmıştı. Güzel İreni sevdiğini ve ona bazı imtiyazlar verdiğini, Bizansı terketmemesi için imkânlar hazırladığını da biliyordum.

Bir kraliçe haşmetiyle, fakat bir çocuk tevazuu ile karşımda duran bu kızla bir gün karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim.

(Arkası var)

AMA BENİ HİÇ HE-
SABA KATMADAN
KONUŞU YORSUN
SEN KRALIÇAYI
ALMAK İÇİN CESE-
DİMİ GİSNEMELİ-
SİN..

PEKİ AMA,
EWELA
ONUN FİKRİ-
Nİ NEDEN
SORMAYIZ?

HAYDİ GİDELİM ÖYLEYSE..
MADEMKİ ARTIK DOSTUZ..BU
ACAİP SORUYU SORMAK İÇİN
BERABERCE YA-
NINA GİTMekte
BİR MAHZUR YOK.

AMA SİZ D-
BENİ DES-
TEKLEYİN
OLMAZ MI?

KRALİÇA KAMARASINDA UZAN-
MIŞTI. ATMACA REİS'LE MAD-
RASI KOI KOLA GÖRÜNCE ŞA-
ŞIRDI.

BU HALE ŞAŞMAYINIZ MAJESTE!
ARTIK BİZ ONUNLA DOST
OLDUK

ADAL
KRALIÇASI

MAJESTE DEYİŞİME ŞAŞMA-
YINIZ. O HER ŞEYİ BİLİYOR-
MUŞ.

EYET SİZİ GEMİM
DE MİSAFİR ETMEKLE
ŞEREF DUYUYORUM.

ÖYLEYSE SİZE
DERHAL DOĞRU-
YU SÖYLEMEDİĞİ-
NİZ İÇİN BİZİ AF-
FEDİN. BİZİ NASIL
KARŞILAYACAGINIZI
BİLEMEDİK.

MAJESTE SİZİ
GEMİMDE MİSA-
FİR ETMEKLE O
KADAR MÜFTEHİRİM Kİ REİSE
MUAVİNİM OLMASINI TEKLİF ET-
TİM. SİZE İZDİVAÇ ELİNİ UZA-
TIYORUM.

AFFEDERSİNİZ..
ÇOK SEVDİĞİM BİR
KOCAM OLDUĞUNU
BİLMİYOR MUSU-
NUZ?

EYET AMA
BEN DE SİZİ
SEVİYORUM.
İŞTE BUNUN
İÇİN SİZDEN
KARIMI OLMA-
NIZI DİLEYİ-
RİM.

GÜLMİYİN.. BENİM SON-
SUZ BİR SERVETİM VAR.
BEN DE DENİZLERİN
KRALİYİM.

MAJESTE GÜL-
MEYİNİZ. KADIN-
LAR BENİM
ÖNÜMDE GÜLMEZLER
...TİTRERLER...

KRALİÇA ASABİ
ASABİ GÜLDÜ.

PEKİ MAJESTE, SEVGİLİ
HAMİNİZİ GEMİMİN RROVA
DİREĞİNE ASTIRSAM
NE DERSİNİZ?

ARKASI VAR

Tesekkür

Yazan: F. Demiray

S ağdan, soldan, eşi, dostu kulağını büyüyorlardı:

— A Hüsnü Bey, karını bu kadar başı boş bırakma. Altı senelik karın. Etraftan hiç te iyi söylemiyorlar.

Büyük altından kıs kıs gülüyor ve hiç ciddiye almıyordu:

— Yok canım, Nadide öyle şey yapmaz.

Hüsnünün bu kayıtsızlığına karşı cin çiftit oluyorlardı. Şirret, oynak, havalı olan karısı evde durmuyor, plâjlarda, gazinolarda, bazen gece yarısına kadar gezip tozuyordu.

Hüsnüye gelince, vaktiyle evine dönüyor, akşam sernliği basarken iki kadeh rakısını içiyor, sonra odasına çekilip yatıyordu. Karı er gelmiş, geç gelmiş, şununla gezmış, bununla ahablığı ilerletmiş, umurlamıyordu.

Yakın komşularından Saffet Bey bir gün dayanamadı. Dairesine kadar gitti. Öğle yemeğine beraber çıktılar. Bir mahallebiciinin üst katında karınlarını doyurdular. Birer de kahve ısmarlayınca sigaraları yaktılar. Saffet

— Hüsnücüğüm, dedi. Artık aklını başına almanın sırası geldi.

— Hayrola yahu.

— Şu Nadide Hanım meselesi.

— İlâhi Saffet Bey, başka düşünce kalmadı mı? Bırak şunu şimdi.

— Yoooo.. Hüsnü, bana bak. Bu erkekliğe yakışmaz. Yangın bacayı sardı artık. Bunda senin kayıtsızlığının da büyük tesiri var. Hiç te iyi söylemiyorlar.

— Canım elâlem ne derse desin. Ben işime bakarım.

— Yahu karın rahat durmuyor.

— Canım biliyorum gezip yürüdüğünü. Bundan ne çıkar.

— Ne mi çıkar. Başına bir piç çıkar, anlarsın o zaman...

Saffetin hiddetine mukabil Hüsnü geniş geniş gülüyordu:

— İlâhi Saffet Bey. Ben de seni bir başka bir iş için geldin sanmıştım. İşin mi yok a birader. Sen kendi işine, gücüne baksana.

İkisi de yallah yallah kırk, kırk beş yaşlarında bulunuyorlardı. Genç sayılırlardı. Hüsnüye amcasından epeyce bir para da kalmıştı. Zengindi. Saffet te fakir sayılmazdı. Memuriyeti epeyce mühimdi.

— Hüsnü, dedi. Bunca yıllık komşu ve arkadaşız. Beni çatlatma. Karın çok fena bir yol tuttu. Sen de göz yumuyorsun. Buna namussuzluk derler. Azıcık erkek ol. Gözünü aç. Bu kadını ya eve kapat, yahut defet başından.

— Ben Nadidenin ahlâksızlık ettiğine inanmıyorum birader. Gözümle görmedikten sonra günahına giremem. İşte bu kadar.

— Eh, ben de sana gözünle gösteririm.

— Gösteremezsin.

— Gösteririm diyorum sana.

— Göster de göreyim.

★ Arası bir hafta geçmeden Saffet yine daireye geldi ve:

— Yürü, dedi. Gideceğiz.

— Nereye?

— Krianın aşığıyle buluştuğu yere.

— Canım bırak şakayı şimdi.

— Gel diyorum sana. Şaka değil. Eğer onları bir arada görmezsen sana beş yüz kâğıt var. Fakat bir arada göreceksin olursan beş yüzü ben alırım.

— Kabul.

Atladılar bir otomobile. Çektiler Taksime. Bir apartmana girdiler. Bekâr olan Saffet burasını bir arkadaşıyla müstereken kiraliyordu. Bir anahtarı da cebinde. Gidip karakoldan iki de polis aldı. Kapı-

yı usuletle açtı. Cümbürcemaat içeriye girdiler. Bir de ne görsünler...

★ Nadide bir daha eve dönmedi. Bir tek celsede ayrılık kararı alındı ve üstelik kadınla erkek hapse mahkûm oldular.

Aradan bir ay ya geçti, ya geçmedi. Hüsnünün köşküne genç ve pek güzel bir bayan geldi. Parmagında yepyeni bir yüzük. Hüsnüde de bir tane.

Pek hanımdı, pek sevimli ve mazlumdu bu sonradan gelen. Köşkte çoktan beri görülmemiş bir düğün yapıldı. Ve o gece çakır kegyif olan Hüsnü baş davetlisi Saffeti bir köşeye çekti:

— Saadetimi sana borçluyum sevgili komşu, dedi. Başımdan şu belânın defolmasına çok yardım

ettin.

— Anlamadım?

— Anlamıyacak ne var be Saffetçim. Amcamdan miras yedikten sonra karı işi azıttı. Önce bir iki öğüt verdim, baktım yola gelmiyecek. Bıraktım kendi haline.

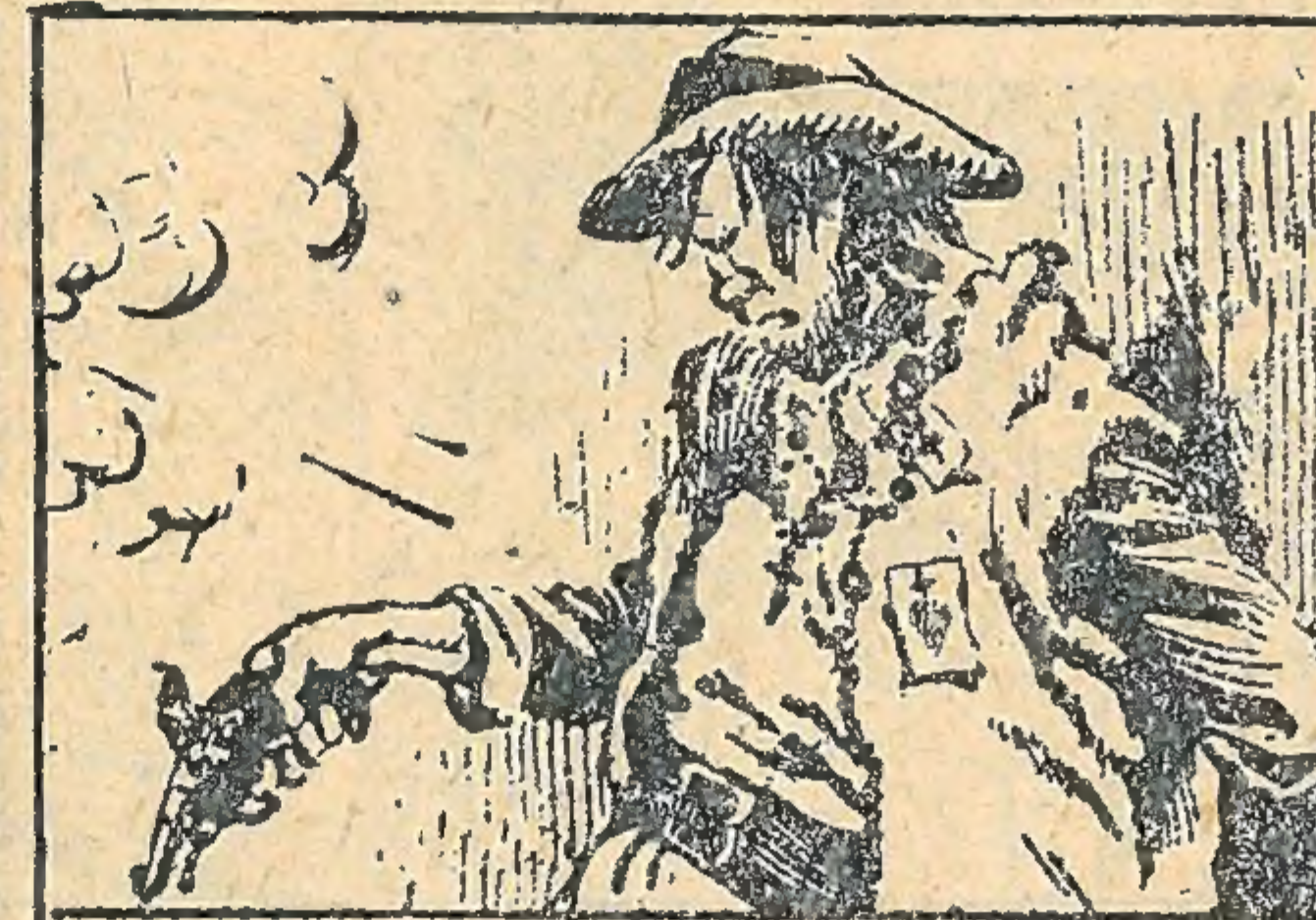
Elbet bir tarafta yakayı ele verecekti. Çoktan gözden çıkarttığım için bir an önce foyasını meydana

(Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

SONRA DAYANAMADILAR DİPÇİKLERİYLE KAPIDA BİR DELİK AÇTILAR..

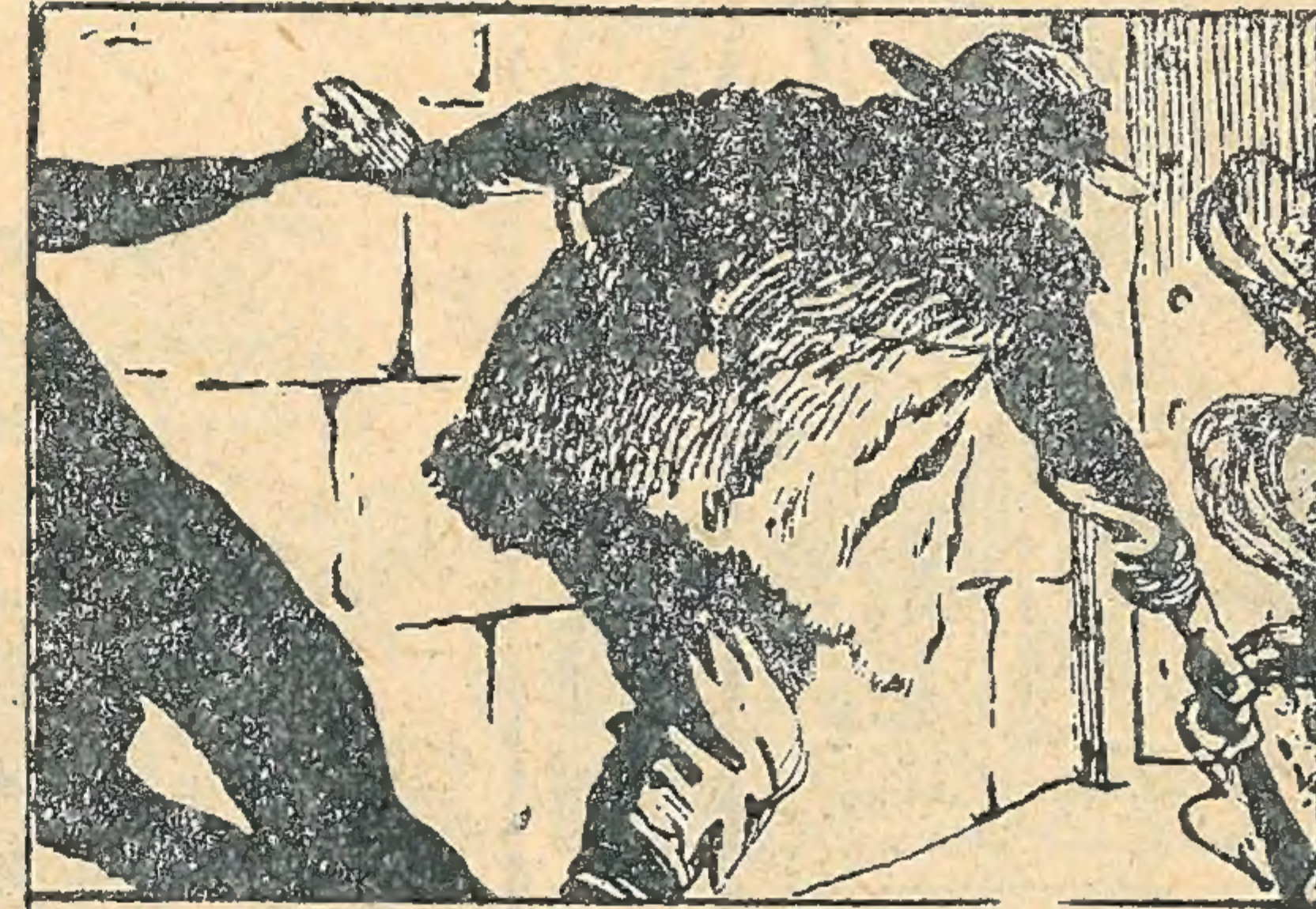
VE AÇTIKLARI DELİRTEN ATEŞ ETTİLER. LIMANUS KURŞUNUN YOLU ÜZERİNDE BULUNAN TALİHSİZLİĞİNE UĞRADI.

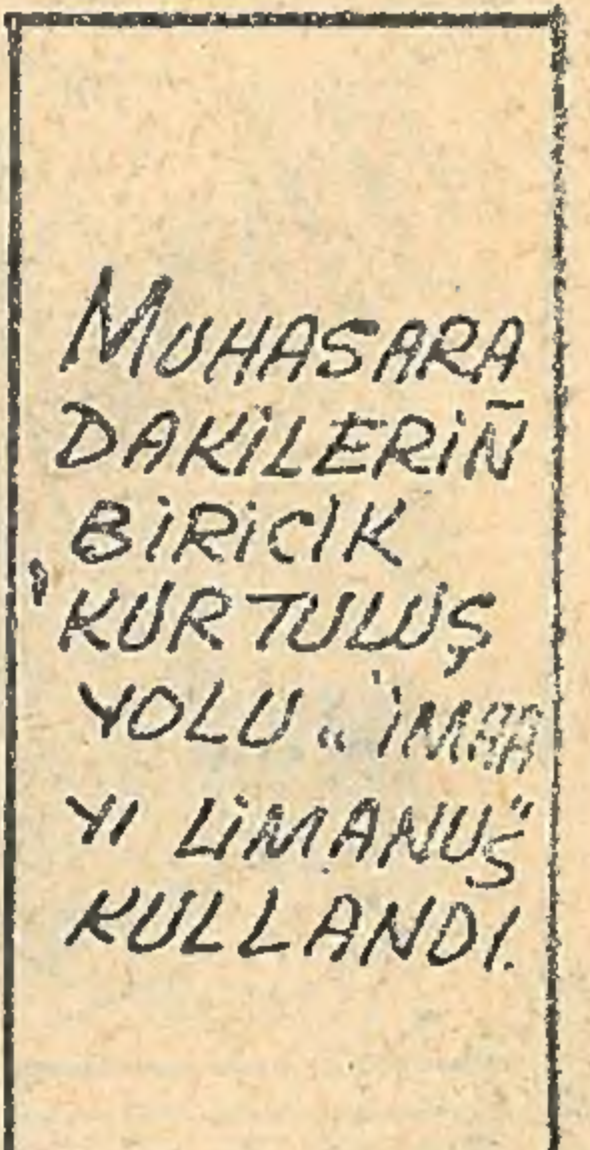
AZ SONRA KIRILAN KAPIDAN BİR BAŞ UZANDI. İÇERİNİN BOMBOS OLDUĞUNU HAYRETLE GÖRDÜ.

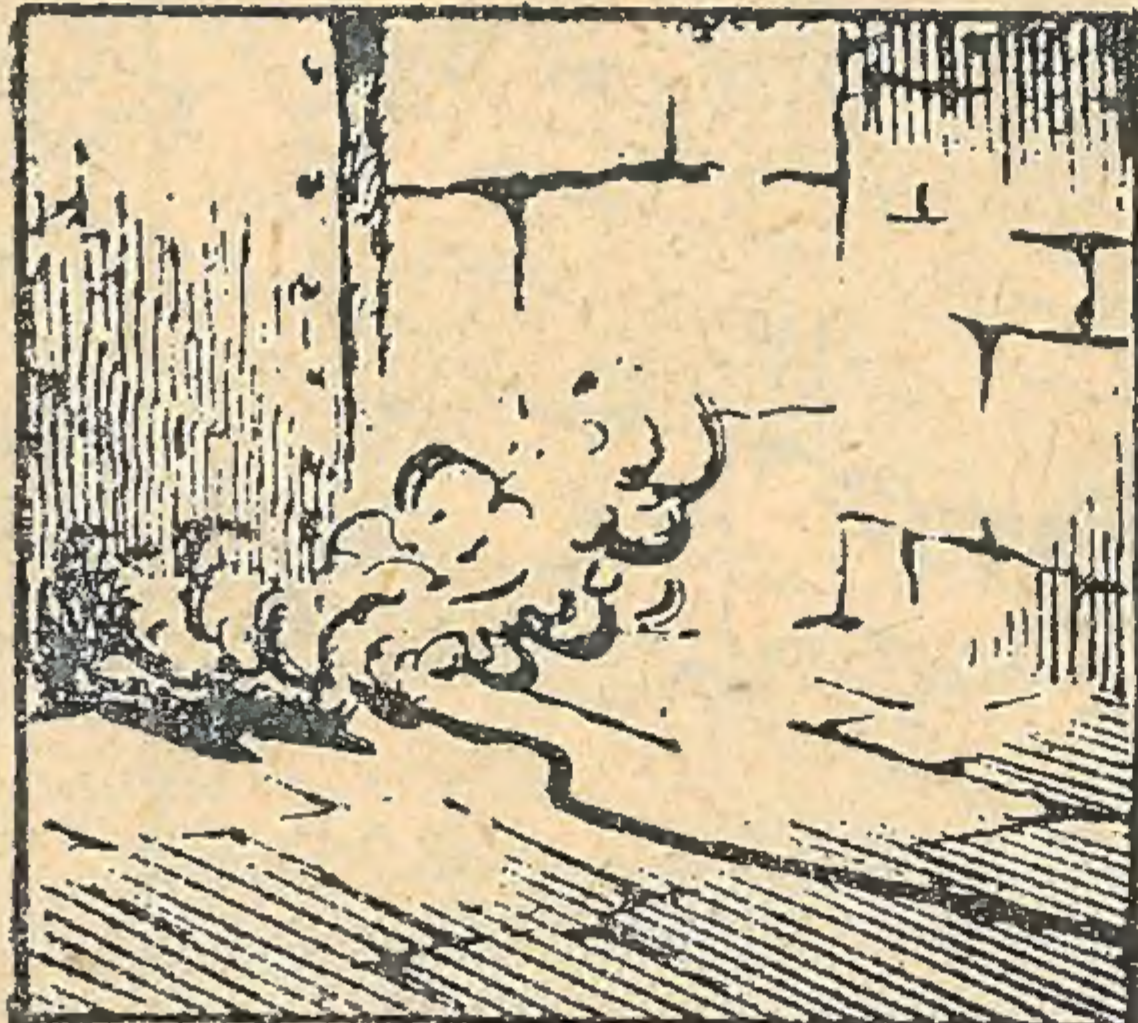
LİMANUS SON BİR GAYRETLE YANAN MEŞALELERDEN BİRİNİ ALDI.

KAPININ ALTINDA UZAYIP GİDEN FİTİLİ ATEŞLEDİ.

MUHASARA DAKİLERİN BİRİÇİK KURTULUŞ YOLU İMA YI LIMANUS KULLANDI.

FİTİL SÜR'ATLE YANDI BİRAZ SONRA KOR. KUNÇ BİR PATLAMA OLDU.

KAPININ ARKASINDAKİ DEMİR KASA BU PATLAMA SIRASINDA SARSILDI. KAPI YIKILDI. İÇERİ RADUB GİRDİ.

LİMANUSUN BIRAKTIĞI MEŞALE SÖNMÜK ÜZE REYDİ.

ANLADIM.. HEPSİ TÜY MÜŞLER. GELİN KORKMAYIN.. KULEDE YOL VAR MIŞ.

BİRAZ SONRA KOMUTANLARI GAUVAIN İLE SİMUR. DEN GELDİLER.

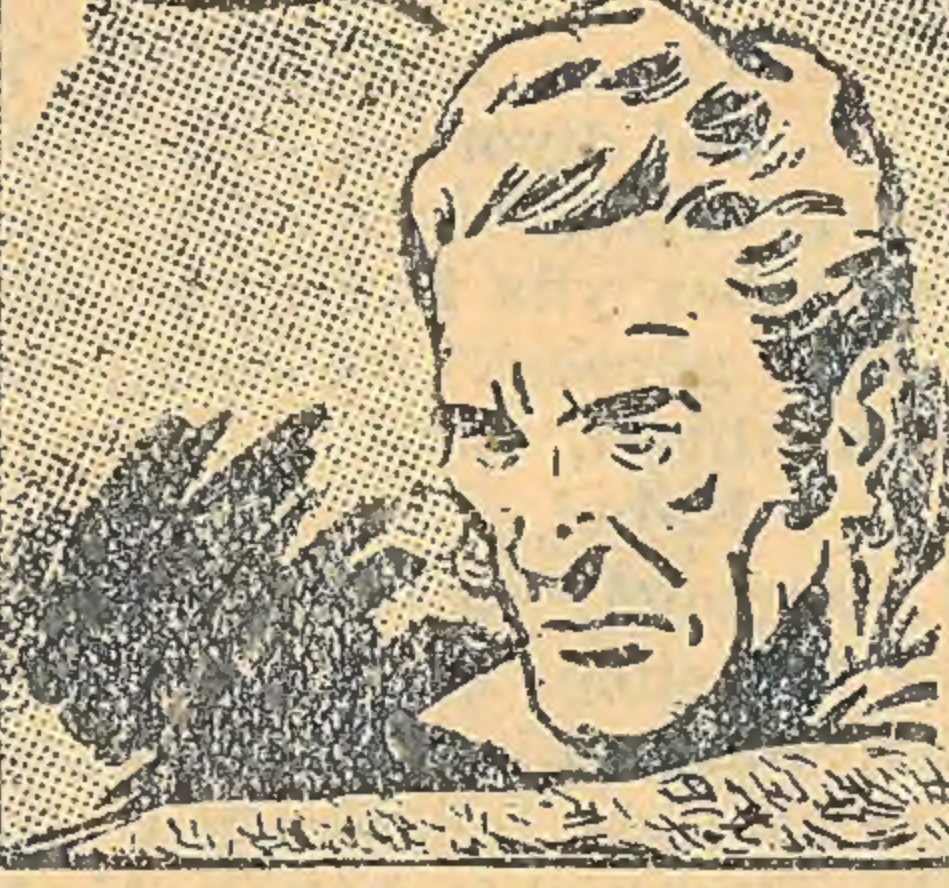
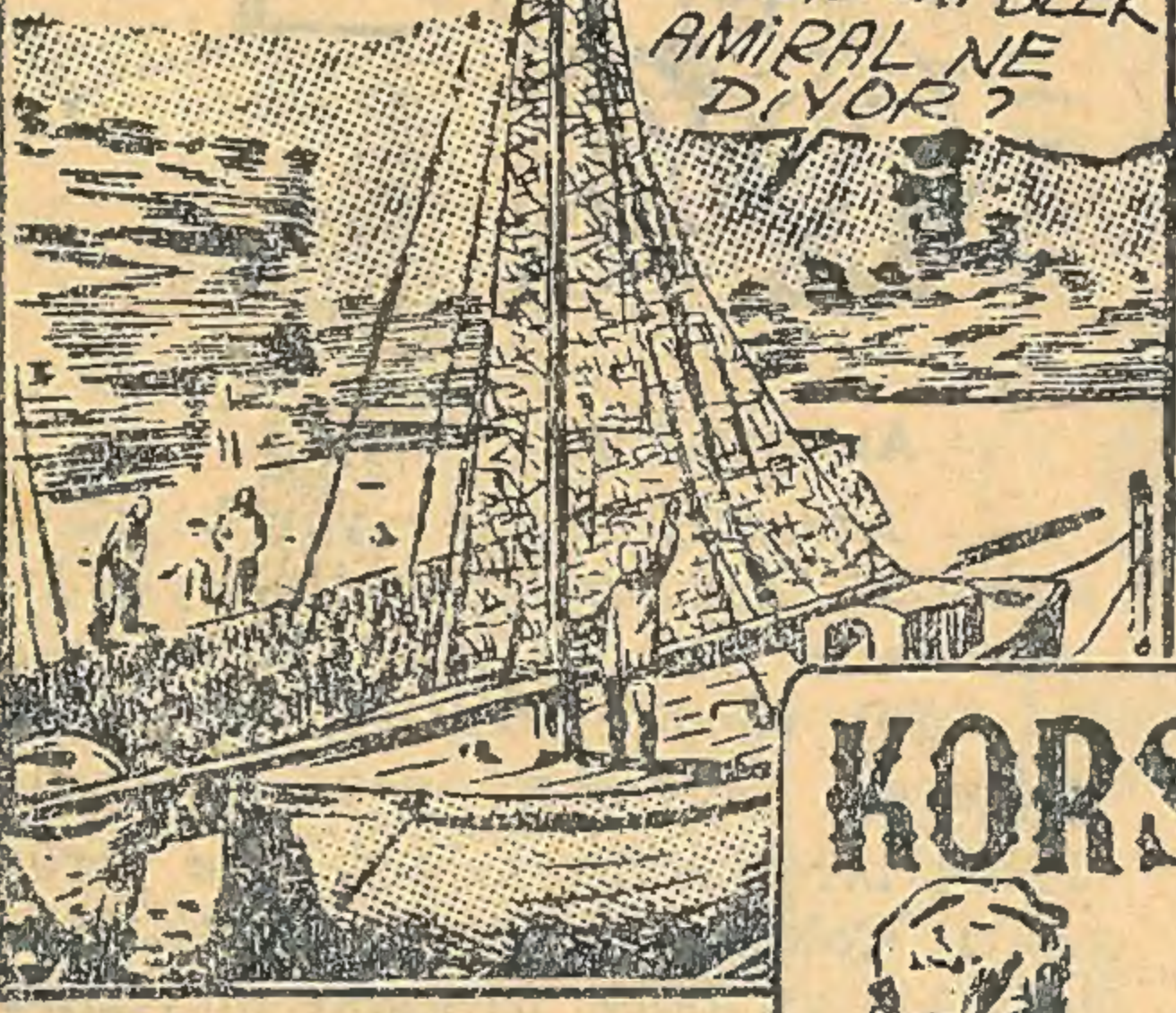
GAUVAIN KAÇTIKLARI DELİĞİN YANI BAŞINDA BİR YAZI GÖRDÜ. ARKASI VAR.

BU SIRADA IN-
GİLİZ FİLDUSU
DA HAZIR.
LANIYORDU.

BÜTÜN ÜMİ-
DİMİZ "KING
RİŞAR" DA..
DEĞİL Mİ BLEK
AMİRAL NE
DİYOR?

BU SIRADA FRANSIZ KIYLILARIN.
DA SEN-MALODA

KORSANLAR KRALI
RÜYASINDAYMIŞ GİBİ
MİRİLDAN (GALİBA
Dİ) AKONKAGA YAKIN
DA YARINDA DENİ-
ZE AÇILACAK. BE-
Nİ YALNIZ BIRAK..

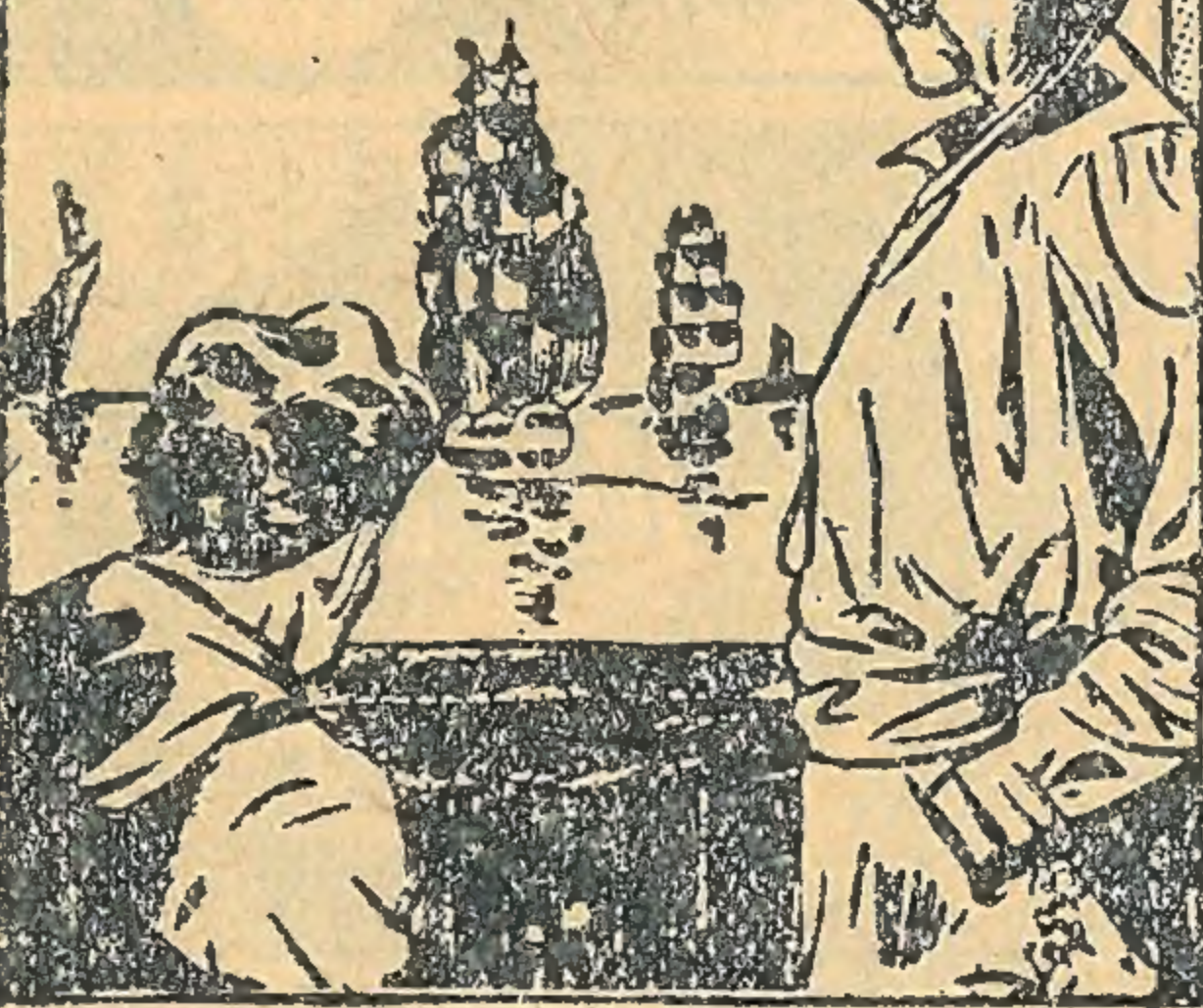
KORSANLAR KRALI

KORMORAN No: 3

BİR SEFERE
ÇIKSA BERABER
GİDECEK GÖ-
YE DENİZE AÇIL-
MAZ Kİ.. GEMİSİ
AKONKAGA MİDYE
BAĞLADI..

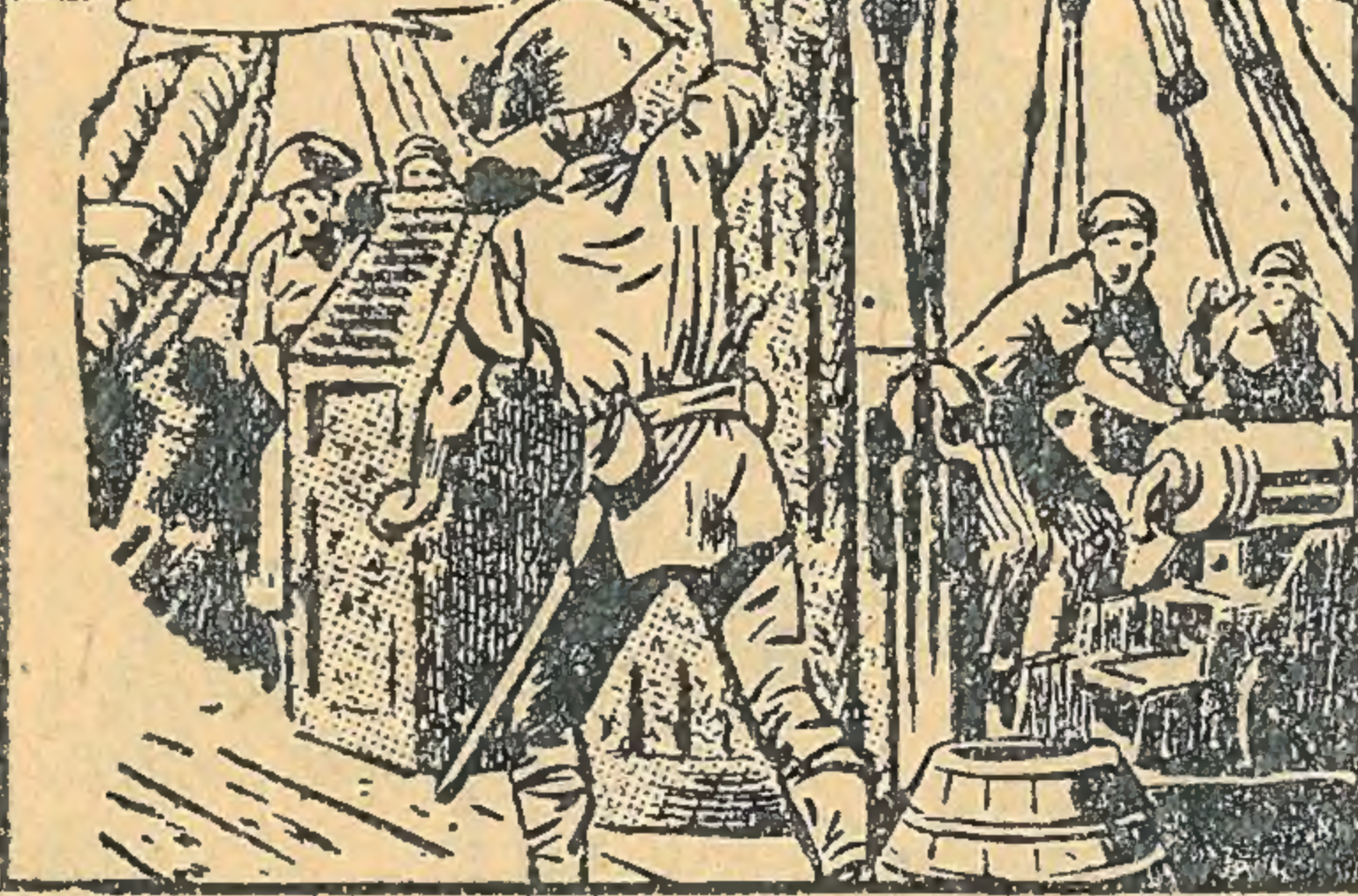
BU SIRADA KING RİŞAR
ADLI GEMİ TIKLIM TIK
LİM NAL YÜKLÜ OLARAK
İNGİLTEREYE
YOLUNDAYDI.

GÖZÜ UFUKLARA
DALDI.. KARISINA
VERDİĞİ SÖZÜ
TUTAMIYACAKTI
GALİBA..

KAPTAN BU YEL
KENLİLER YABANCI

HAKİKATEN BU GELEN
LER SEN MALD KOR-
SANIYDI.. HAZIR OLUN
ZENGİN GEMİ ELİMİZE
GEÇECEK.

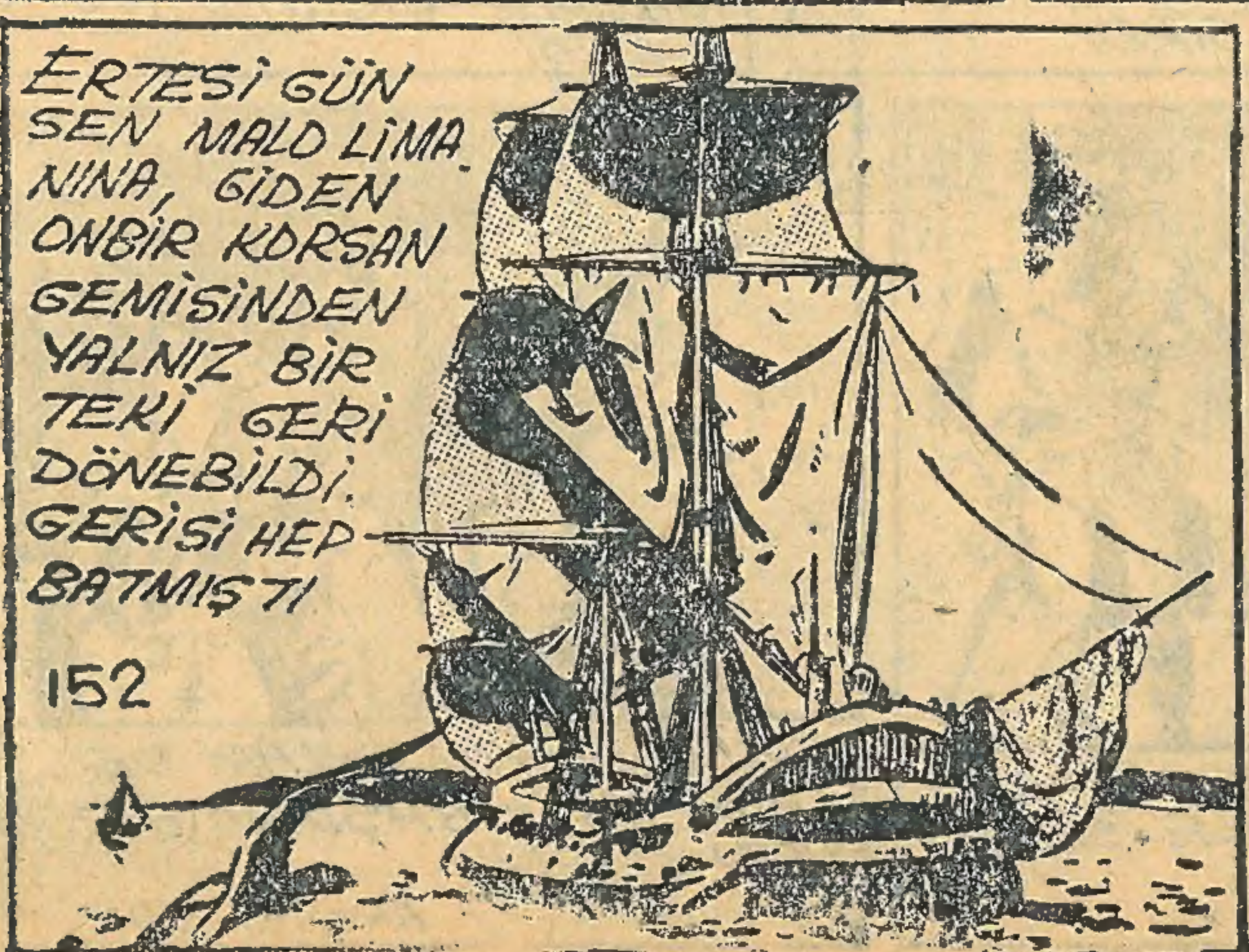

FAKAT SEN MALDOLU KORSAN SÖZÜ

ERTESİ GÜN
SEN MALD LİMA
NINA, GİDEN
ONBİR KORSAN
GEMİSİNDEN
YALNIZ BİR
TERİ GERİ
DÖNEBİLDİ.
GERİSİ HEP
BATMIŞTI

152

TA KÜÇÜKLÜĞÜNDENBERİ
KORSANLAR KRALININ YA-
NINDA BULUNAN BRİ-
GANTİN BU HAZİN AKİ.
BETİ İBRETLE SEY-
REDİYORDU.

ARKASI VAR

TASARRUF

(3. sayfadandır devam)

edenlerden, bu iş ne gibi bir hal
garesi düşünmüş olduklarını sor-
du. Ali:

— Gayet basit, diye cevap ver-
di. Biraz tasarruf yaparsınız... Ar-
kadaşlarınızı daha seyrek davet e-
der, daha az elbise yaptırır, daha
ucuz yiyeceklerden aldırabilirsiniz;
her şey hallolur gider.

Miralay bey kısa bir müddet
düşündükten sonra:

— Pek iyi, dedi. İstedığınız gi-
bi olsun. Hafta sonundan itibaren
esaslı tasarruflar yapmağa başlı-
yacağım.

Cumartesi günü tasarruf kara-
rını tatbika başladı ve ilk iş olarak
iki hizmetkârına yol verdi.

GÜNAHKÂR

(6. sayfadandır devam)

dan koskocaman bir parça kesip
ağına attı. Gözlerini kapadı ve
yüzünde büyük bir vecd ifadesi
belirdi. Miss Pugh'un kalbi kus
gibi çırpınıyordu.

— «Beğendiniz mi, efendim?»

Piskopos gözlerini ağır ağır aç-
tı ve o dost bakışlarını kadının
endişeli yüzüne çevirdi.

— «Miss Pugh, senden bir ricam
var.»

— «Emredin, efendim.»

— «Bu pastayı bana hediye
edeceksin.»

— «Hepsini mi, efendim?»

— «Hepsini. Bu pasta okadar
büyük bir şaheser ki arkadaşları-
ma da tattırmak istiyorum.»

Miss Pugh uçarak gitti ve bir
kutu getirdi. Piskopos pastayı iti-
nayla kutuya yerleştirdi.

— Allaha ısmarladık, Miss
Pugh dedi. «Günahını affolmuş
bil, Bana dua etmekten de asla
vazgeçme!»

Miss Pugh onu gözden kaybe-
dinceye kadar bakışlarıyla takip et-
ti. Ama onun göl kenarından ge-
çerken pasta kutusunu, içine ağır
bir taş koyarak suya attığını tabii
bilemezdi.

Günahını effettirmenin sevinç
ve heyecanından, pastaya şeker
yerine tuz koymuştu!

TEŞEKKÜR

(13. sayfadandır devam)

vermesini bekliyordum. Allah razı
olsun, sen ortaya çıktın. Bana kız-
dığın için peşine düştün. Böyle
yapmakta da hakkın vardı. Benim
kayıtsızlığım kanına dokunuyordu.
Senin sivri akıllı arkadaşının Na-
dideyle alakası olduğunu sezmiş-
tin. Bana gelince, geçinmeğe gön-
lüm yoktu ki ıslâha uğraşayım.
Zaten şirretin, edepsizin biri. Bu
işler olurken ben bir helâl süt em-
mişi arıyordum. Buldum, gönlünü
ettim, işte muradıma da erdim.
Allah senden bin kere razı olsun.

Sonra gözleri memnuniyetinden
süzülerek ilâve etti:

— Ben nankör bir adam değı-
leim Saffetciğim. Yarın bir aralık
hapishaneye de gidip senin şu ar-
kadaşa da bir teşekkür edeyim.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hitaye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No. 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yeni işlerini tüken idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

ALNIMIN

YAZISI

HERVE SALONDAYDI. HEMEN AVUKAT DERÜ'YE KOŞTU.

NE OLUYOR?
SEN BANA BU
DEĞİŞİKLİKTE
HİÇ BAŞET-
MEDİN..

BEN DE ŞAŞIR-
DIM KALDIM..
HAZIRLADIĞIM MÜ.
DAFAANAME ALT
ÜST OLDU.

13/1

YENİ BİR YOL
TUTMAR MECL-
BURİYETİNDE-
YİM..

SEN BİLİRSİN..
SANA İTİMA DİM
VAR. SANA İYİ BİR
OYUN OYNADI..

HALBUKİ BENİM NE AVUKAT
DERÜ'YE, NE DE HÂKİMLERE BİR
OYUN OYNAMAM İHTİMALİMİ VARDI.
BEN YALNIZ HAYATIMDAN BEZMİŞ
TİM O KADAR..

KLERSİZ BİR HAYAT SÜRECE-
ĞİME SÜRMEMEYİ TERCİH ET-
MİŞTİM. BENİ MAHKÛM ETME-
LERİNİ İSTİYORDUM.

AZ SONRA CELSE AÇILDI.
HAKİMLER, SAVCI YERLERİNİ
ALDILAR.

ŞİMDİYE KADAR
ALINAN İFADELE-
RİNİZDE DAİMA
KONTU VURMADI-
ĞINIZI SÖYLÜYOR-
DUNUZ. BUGÜNKÜ
İTİRAFINIZIN BİR
KASDI MAHSUSLA
YAPILDIĞI KARARI-
NA VARDIK. BU
HAREKETİNİZLE
YARGIÇLAR HEYE-
TİNİ YUMUŞAT-
MAK İSTİYOR-
SUNUZ..

HAYIR.. HÂKİM
BEY.. YANLIŞ
DÜŞÜNÜYOR-
SUNUZ. MER-
HAMETİNİZE MUHTAÇ DEĞİ-
LİM. CEZAM NEYSE VERİ-
NİZ ÇEKECEĞİM..

SÖZÜ SAVCIYA
BIRAKIYORUM..

İTİRAFIM
SAVCININ İŞİNİ
KOLAYLAŞTIRMIŞTI.
SALONDA ÇIT ÇIKMIYORDU.

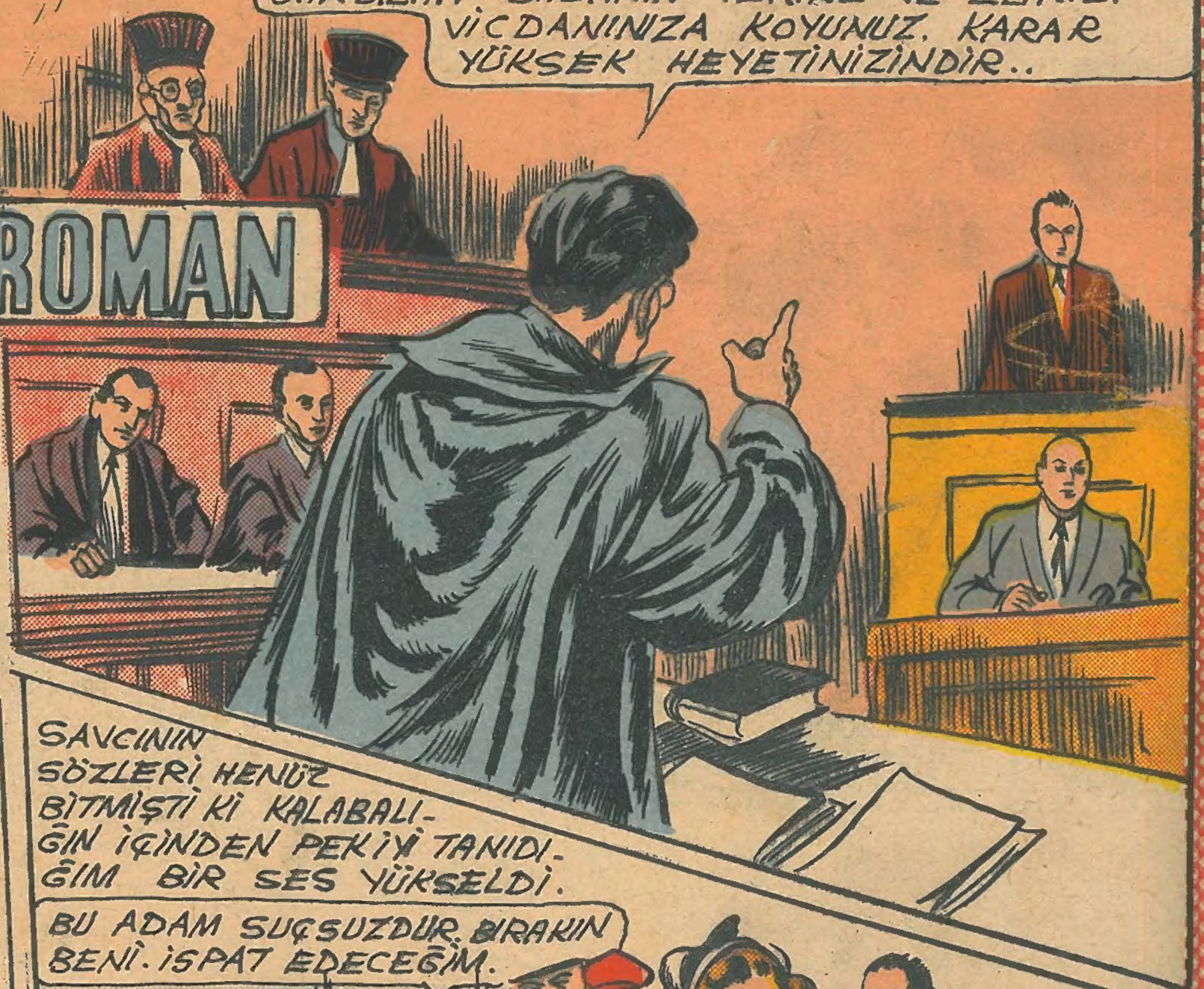
152/1

SAYIN YARGIÇLAR.. ÖNÜMÜZDE
ÂDİ BİR YARALAMA VAKASININ MÜC-
RİMİ DURMAKTADIR. UZUN MÜD-
DET CÜRMÜNÜ İNKÂR ETMİŞ, SON-
RA MUHTEREM HEYETİNİZİN RİK-
KATİNİ CELBETMEK İÇİN SUÇLU OL-
DUĞUNU İTİRAF ETMİŞTİR. HİSLERİ-
NİZE HİTAP EDİP KENDİNİ KURTARA-
MCAĞINI SANMAKTADIR.

BİNBİR ROMAN

BUNU YAPARKEN DE ZEKÂSINA, TAHSİLİNE
YÜZÜNÜN SENPATİK OLUŞUNA GÜVENMEK-
TEDİR. BU HUKUK TARİHİNİN SIK RASTLA-
NAN ÂDİ VAK'ALARINDAN BİRİDİR.
KIZINI VERMEK İSTEMİYEN BABANIN BUNDA
NE KADAR HAKLI OLDUĞUNU HÂDİSELER
İSPAT ETMİŞTİR. MÜCRİMİN CEZASINIHA-
FİFLETECEK HİÇBİR SEBEP YOKTUR. KEN-
DİNİZİ VURULAN, YARALANAN, İCTİMAÎ MEVKİİ
SARSILAN BABANIN YERİNE VE ELİNİZİ
VICDANINIZA KOYUNUZ. KARAR
YÜKSEK HEYETİNİZİNDİR..

BİR İKİ KELİME DAHA SÖYLEMEME MÜ-
SAADENİZİ RİCA EDERİM: MÜCRİMİN
YÜKSEK TAHSİLLİ OLDUĞUNU, HERŞEYİ DÜ-
ŞÜNEREK YAPTIĞINI, CİNAYETİN BİR TAAM-
MÜT ESERİ OLDUĞUNU HATIRLA-
MANIZI RİCA EDERİM.

SAVCININ
SÖZLERİ HENÜZ
BİTMİŞTİ Kİ KALABALI-
ĞIN İÇİNDEN PEKİYİ TANIDI-
ĞIM BİR SES YÜKSELDİ.

BU ADAM SUÇSUZDUR. BIRAKIN
BENİ. İSPAT EDECEĞİM.

TAHMİN ETTİNİZ DEĞİL Mİ? GELEN KLE-
RİMDİ. HER ZAMANKİ CESÂRETİYLE İLERİ
ATILDI. YANAKLARI AL ALDI. BÜTÜN GÖZLER
SAYIN YARGIÇ.. BİR KARAR
VERMEDEN BENİ DİNLEYİNİZ.
ÇOK RİCA EDERİM. BU ADAM
SUÇSUZDUR. BABA
MA ATEŞ ET-
MESİNE İM-
KÂN YOK-
TUR..

KENDİSİNE
DİKİLMİŞTİ

KLERİN İMDADIMA YETİŞMESİNİ BEKLEMİYOR DEĞİL.
DİM. FAKAT SAVCI ATILDI

BU YENİ ŞAHİDİ DİNLEMEMİZE
İMKÂN YOKTUR. USULLERE UY-
GUN HAREKET ETMENİZİ İSTİR.
HAM EYLERİM..

